

บทที่ 1

บทนำ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พุทธศักราช 2545 โดยมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พุทธศักราช 2540 พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พุทธศักราช 2542 กฎกระทรวง (พ.ศ.2541) ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พุทธศักราช 2540 และประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ประกาศ ณ วันที่ 13 สิงหาคม พ.ศ. 2546 และ ฉบับที่ 2 ประกาศ ณ วันที่ 23 พฤศจิกายน พ.ศ. 2552

ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พุทธศักราช 2540 พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พุทธศักราช 2542 กำหนดให้ต้องจัดทำแผนพัฒนาเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ข้อ 4 ได้กำหนดประเภทของแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ 2 ประเภท คือ

1. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เป็นแผนระยะยาว
2. แผนพัฒนาสามปี เป็นแผนพัฒนาแบบหมุนเวียน (Rolling Plan) ที่ต้องมีการทบทวนและจัดทำทุกปี

ลักษณะของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดแสดงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด อำเภอและแผนชุมชน

การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามีความสำคัญต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เนื่องจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นแผนพัฒนาที่มุ่งไปสู่สภาพการณ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มุ่งไปสู่สภาพการณ์อันถึงประสงค์ได้อย่างเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง โดยสามารถจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงเป็นกระบวนการกำหนดทิศทางในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดสภาพการณ์ที่ต้องการบรรลุและแนวทาง

ในการบรรลุนิพพานของการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้านและเป็นระบบ ทั้งนี้จะต้องสอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น เพื่อให้สามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง โครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งแวดล้อม
2. เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

ขั้นตอนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

1.การเตรียมการจัดทำแผน

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 กำหนดให้มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา แต่ไม่ได้กำหนดห้วงระยะเวลาไว้ว่าเป็นระยะกี่ปี ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงสามารถพิจารณาว่าจะจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาในห้วงระยะกี่ปี ขึ้นอยู่กับข้อมูล ปัญหาและความต้องการ ที่จะดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าคิดไปข้างหน้าในอนาคตยาวนานเพียงใด

2.การกำหนดประเด็นหลักการพัฒนา

คณะผู้บริหารร่วมกับคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น จัดประชาคมท้องถิ่นร่วมกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และรับทราบปัญหา ความต้องการ และประเด็นการพัฒนา ตลอดจนความช่วยเหลือทางวิชาการ และแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เพื่อนำมากำหนดแนวทางการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

3.การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นรวบรวมประเด็นหลักการพัฒนา ปัญหา ความต้องการ และข้อมูลในการพัฒนาจากหน่วยงานต่างๆ และข้อมูลแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

4.การจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

4.1 คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น จัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยมีเค้าโครงประกอบด้วย 6 บท คือ

บทที่ 1 บทนำ

บทที่ 2 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานสำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

บทที่ 3 การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น

บทที่ 4 วิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

บทที่ 5 ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น

บทที่ 6 การนำแผนยุทธศาสตร์พัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติและการติดตาม ประเมินผล

4.2 คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น นำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเสนอ
คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อพิจารณา

5.การอนุมัติและประกาศใช้

5.1 คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นเสนอร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ผ่านการพิจารณา เพื่อให้
ผู้บริหารท้องถิ่นอนุมัติและประกาศใช้

5.2 ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์
การพัฒนา

ประโยชน์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ประโยชน์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีเครื่องมือที่
จะช่วยในการพัฒนาในระยะยาวอย่างมีทิศทาง เนื่องจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นแผนพัฒนาที่นำไปสู่
สภาพการณ์ที่ต้องการในอนาคต และเป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ให้มุ่งไปสู่จุดมุ่งหมายที่วางไว้ โดยสามารถจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อ
นำไปสู่การแก้ไขปัญหาและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

บทที่ 2

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานสำคัญของจังหวัดภูเก็ต

สภาพทั่วไป

1.ขนาดพื้นที่และอาณาเขตการปกครอง

จังหวัดภูเก็ต เป็นจังหวัดในภาคใต้ตอนบนของประเทศไทย ตั้งอยู่ระหว่างละติจูดที่ 7 องศา 45 ลิปดา ถึง 8 องศา 15 ลิปดาเหนือ และลองจิจูดที่ 98 องศา 15 ลิปดา ถึง 98 องศา 40 ลิปดา ตะวันออก มีลักษณะเป็นเกาะ จัดเป็นเกาะที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศไทย ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของภาคใต้ในทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย มีเกาะบริวาร 32 เกาะ ส่วนกว้างที่สุดของเกาะภูเก็ตเท่ากับ 21.3 กิโลเมตร ส่วนยาวที่สุดของเกาะภูเก็ตเท่ากับ 48.7 กิโลเมตร เฉพาะเกาะภูเก็ตมีพื้นที่ 543.034 ตารางกิโลเมตร ส่วนเกาะบริวารมีพื้นที่ 27 ตารางกิโลเมตร รวมพื้นที่ทั้งหมด 570.034 ตารางกิโลเมตรหรือ 356,271.25 ไร่ อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ตามเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 และทางหลวงจังหวัดหมายเลข 402 รวมระยะทาง 867 กิโลเมตร หรือ 688 กิโลเมตร ทางอากาศ มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดช่องแคบปากพระ จังหวัดพังงา เชื่อมโดยสะพานสารสินและสะพานเทพกระษัตรี
ทิศตะวันออก	ติดทะเลเขตจังหวัดพังงา
ทิศใต้	ติดทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย
ทิศตะวันตก	ติดทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย

2.ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดภูเก็ตมีลักษณะเป็นหมู่เกาะ วางตัวในแนวจากทิศเหนือไปทิศใต้ พื้นที่ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 70 เป็นภูเขา มียอดเขาที่สูงที่สุดคือ ยอดเขาไม้เท้าสิบสอง สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง 529 เมตร และประมาณร้อยละ 30 เป็นพื้นที่ราบอยู่ตอนกลางและตะวันออกของเกาะพื้นที่ ชายฝั่งด้านตะวันออกเป็นดินเลนและป่าชายเลน ส่วนชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกเป็นภูเขา และหาดทรายที่สวยงาม

3.ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดภูเก็ต มีลักษณะภูมิอากาศแบบเขตศูนย์สูตร อยู่ในเขตอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ มีอากาศร้อนชื้นตลอดปี มี 2 ฤดู ประกอบด้วย

ฤดูฝน	เริ่มตั้งแต่เดือน เมษายน ถึง เดือนพฤศจิกายน
ฤดูร้อน	เริ่มตั้งแต่เดือน ธันวาคม ถึง เดือนมีนาคม

ประชากรและความหนาแน่นของประชากร

ประชากรจังหวัดภูเก็ต ที่ปรากฏตามทะเบียนราษฎร ณ เดือนธันวาคม 2552 มีจำนวน 331,070 คน แยกเป็นชาย 156,804 คน หญิง 174,266 คน จำนวนความหนาแน่นของประชากร 609 คนต่อตารางกิโลเมตร

จำนวนประชากรจังหวัดภูเก็ต ตามทะเบียนราษฎร เปรียบเทียบระหว่าง ปี 2551 และ ปี 2552

กลุ่มอายุ (ปี)	ปี 2551			ปี 2552		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
0-5	15,832	14,746	30,578	16,486	15,645	32,131
6-10	12,747	12,213	24,960	13,039	12,325	25,364
11-15	13,456	13,188	26,644	13,681	13,544	27,225
16-20	11,648	12,749	24,397	12,210	13,231	25,441
21-25	10,577	12,543	23,120	10,470	12,587	23,057
26-30	13,753	16,985	30,738	13,614	16,786	30,400
31-35	14,577	17,290	31,867	14,969	17,930	32,899
36-40	14,470	16,910	31,380	14,346	16,925	31,271
41-45	12,750	14,301	27,051	13,451	14,997	28,448
46-50	10,047	11,246	21,293	10,591	11,947	22,538
51-55	7,237	8,378	15,615	7,644	8,800	16,444
56-60	5,494	5,944	11,438	5,858	6,530	12,388
61-65	3,455	3,822	7,277	3,685	4,154	7,839
66-70	2,663	3,017	5,680	2,635	2,988	5,623
71-75	1,871	2,316	4,187	2,010	2,478	4,488
76-80	1,218	1,743	2,961	1,196	1,752	2,948
มากกว่า 80 ปี	697	1,271	1,968	919	1,647	2,566
รวม	152,909	169,195	322,104	156,804	174,266	331,070

ที่มา: กรมการปกครอง

การสาธารณสุข

มีการให้บริการด้านสาธารณสุขประเภทบริการทั่วไป โดยมีสถานบริการด้านสาธารณสุขของรัฐ คือ โรงพยาบาลทั่วไป ขนาด 503 เตียง 1 แห่ง (โรงพยาบาลวชิระภูเก็ต) โรงพยาบาลชุมชน ขนาด 60 เตียง 2 แห่ง (โรงพยาบาลถลาง และโรงพยาบาลป่าตอง สถานีอนามัย จำนวน 21 แห่ง ศูนย์บริการเทศบาล จำนวน 3 แห่ง สถานบริการเอกชน จำนวน 3 แห่ง

จำนวนสถานพยาบาลในจังหวัดภูเก็ต

สถานพยาบาล	อ.เมือง	อ.ถลาง	อ.กะทู้	รวม
โรงพยาบาลทั่วไป (แห่ง/เตียง)	1/503	0	0	1/503
โรงพยาบาลชุมชน	0	1/60	1/60	2/120
สถานีอนามัย (PCU)	9	10	2	21
คลินิกเวชกรรม	59	60	12	77
คลินิกกายเวชกรรมเฉพาะทาง	32	0	3	35
คลินิกกายภาพบำบัด	3	0	0	3
คลินิกเทคนิคการแพทย์	4	0	0	4
คลินิกทันตกรรม	40	2	10	52
คลินิกทันตกรรมชั้น 2	1	0	0	1
คลินิกการแพทย์แผนไทย	4	2	0	6
คลินิกการพยาบาลผดุงครรภ์	1	0	0	1
ร้านขายยาแผนปัจจุบัน	95	20	50	165
ร้านขายยาแผนโบราณ	9	3	0	12
สหคลินิก	1	1	0	2

บุคลากรด้านสาธารณสุข

จังหวัดภูเก็ตมีอัตราบุคลากรทางด้านสาธารณสุข รวมทั้งสิ้น 1,589 คน แยกเป็น

แพทย์	จำนวน	286	คน
ทันตแพทย์	จำนวน	57	คน
เภสัชกร	จำนวน	63	คน
พยาบาล	จำนวน	771	คน
ผู้ช่วยพยาบาล	จำนวน	247	คน
เจ้าหน้าที่สาธารณสุขและอื่น ๆ อีก	จำนวน	165	คน

การท่องเที่ยว

จังหวัดภูเก็ต เป็นจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติแหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น และสถาปัตยกรรมต่าง ๆ ได้แก่

1) สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เนื่องจากจังหวัดภูเก็ตมีสภาพพื้นที่เป็นเกาะ ทำให้จังหวัดภูเก็ตมีสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติมากมาย อาทิ แหลมพรหมเทพ เขารัง อ่าวกะตะ อ่าวกะรน อ่าวป่าตอง หาดสุรินทร์ อุทยานแห่งชาติสิรินาถ (หาดในยาง) หาดแหลมকাใหญ่ หาดราไวย์หาดในหาน อ่าวกมลา เกาะเฮ เกาะแก้ว เกาะโหลน หมู่เกาะราชา แหลมสิงห์ อุทยานสัตว์ป่าเขาพระแทว เป็นต้น

2) สถานที่ท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม ศาสนา ประเพณีท้องถิ่น อาทิ ศูนย์หัตถกรรม พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติถลาง วัดฉลองหรือวัดไชยธาราราม วัดพระนางสร้าง วัดพระทอง งานท้าวเทพสตรีท้าวศรีสุนทร

3) สถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ อาทิ อนุสาวรีย์หลัก 60 ปี อนุสาวรีย์วีรสตรี

4) กิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว อาทิ งานท้าวเทพกษัตรีท้าวศรีสุนทร งานประเพณีปล่อยเต่าเทศกาลอาหารทะเล งานประเพณีผัสดอ ประเพณีกินผัก มหกรรมไตรกีฬา งานประเพณีลอยเรือชาวเลเทศกาลเปิดฤดูกาลท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต งานแข่งขันเรือใบชิงถ้วยพระราชทาน เป็นต้น

5) สถานที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ อาทิ สวนผีเสื้อ หมู่บ้านไทยและสวนกล้วยไม้ภูเก็ต สถานแสดงพันธุ์สัตว์น้ำ เป็นต้น

จำนวนผู้เดินทางผ่าน เข้า-ออก สนามบิน และด่านตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดภูเก็ต

รายการ	ปี 2551 (คน)	ปี 2552 (คน)	เพิ่ม/ลด %
จำนวนผู้ผ่าน เข้า-ออก สนามบิน	5,719,706	5,762,745	+0.75
ผู้โดยสารภายในประเทศ	3,505,444	3,488,566	-0.48
ผู้โดยสารระหว่างประเทศ	2,176,306	2,274,179	+4.50
จำนวนผู้ผ่านด่าน ตม. (ขาเข้า)	1,318,863	1,322,150	+0.25
ผ่าน ตม. ทางเครื่องบิน	1,203,770	1,189,700	-1.17
ผ่าน ตม. ทางเรือ	115,093	132,450	+15.08

ที่มา: ท่าอากาศยานภูเก็ต , ด่านตรวจคนเข้าเมืองภูเก็ต , ด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานภูเก็ต

จำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานภูเก็ตแยกตามสัญชาติ

อันดับ	1	2	3	4	5
รายการ	ออสเตรเลีย	สวีเดน	เกาหลี	จีน	มาเลเซีย
ปี 2551	149,079	136,181	196,173	64,720	56,742
ปี 2552	144,659	115,891	114,804	71,400	69,273
เพิ่ม/ลด	-2.96	-14.90	-41.48	+10.32	+22.08

ที่มา: ด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานภูเก็ต

แนวโน้มการท่องเที่ยวในช่วงกลางปี 2553

สถานการณ์ท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ตช่วงต้นปี 2553 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดี เนื่องจากมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาในจังหวัดภูเก็ตจำนวนมาก อัตราจองห้องพักอยู่ที่ร้อยละ 79.82 และในช่วงเทศกาลปีใหม่ เทศกาลตรุษจีน พบว่ามีการเข้าพักร้อยละ 90-100 ในกลุ่มโรงแรมหาดป่าตอง กระรน บางเทาและในตัวเมือง ส่วนกลุ่มนักท่องเที่ยวออสเตรเลีย และกลุ่มตลาดยุโรปซึ่งเป็นตลาดหลักของจังหวัดภูเก็ต มีการเดินทางเข้ามาอย่างต่อเนื่อง รวมถึงนักท่องเที่ยวชาวเอเชียและประเทศเพื่อนบ้านจากมาเลเซีย สิงคโปร์ เดินทางมาทางเรือสำราญสัปดาห์ละ 2 เที่ยว สำหรับอัตราการเข้าพักเดือนมกราคม 2553 เพิ่มขึ้นจากเดือนมกราคมปีที่แล้วร้อยละ 19.23 ด้านกลุ่มตลาดชาร์เตอร์ไฟลต์ที่เดินทางเข้ามายังจังหวัดภูเก็ตในช่วงต้นปี 2553 ที่ผ่านมามีอยู่ 2 ในอัตราที่ดีเนื่องจากมีชาร์เตอร์ไฟลต์จากกลุ่มประเทศสวีเดน ออสเตรเลีย เยอรมัน เข้ามาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะเดือนมีนาคม 2553 มีกลุ่มนักท่องเที่ยวจากอิหร่าน นับเป็นตลาดที่มีอัตราการเติบโตสูงที่สุดจากประเทศตะวันออกกลาง มีอุปนิสัยสนุกสนานร่าเริงชอบการเที่ยวและดื่มกิน มีการใช้จ่ายสมเหตุสมผล เลือกพักโรงแรมระดับ 3-4 ดาว ซื้อสินค้าระดับกลาง-สูง สำหรับกลุ่มตลาดชาร์เตอร์ไฟลต์ไม่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ทางการเมืองภายในประเทศ เนื่องจากลักษณะการบินตรงทำให้กลุ่มดังกล่าวไม่มีการยกเลิกการเดินทางและการจองห้องพักในจังหวัดภูเก็ต

ในส่วนกิจกรรมหลักในพื้นที่จังหวัดภูเก็ตตั้งแต่ช่วงกลางปี 2553 มีประเพณีสงกรานต์ (Songkran : The Water Festival on the Beach & Phuket Bike Week) คาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาจังหวัดภูเก็ตกว่า 30,000 คน มีรายได้หมุนเวียนกว่า 1,000 ล้านบาท นอกจากนั้นยังมีกิจกรรมเสริมต่างๆ อาทิ Laguna Phuket International Marathon และ Six Sense Phuket Race Week ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวจะส่งผลดีต่อนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ตอย่างต่อเนื่องสำหรับแนวโน้มการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต

ในช่วงกลางปี 2553 หากเหตุการณ์ทางการเมืองภายในประเทศเป็นไปอย่างสงบ จะไม่ส่งผลกระทบต่อการเดินทางท่องเที่ยวของตลาดระยะไกล ส่วนตลาดระยะใกล้คงได้รับผลกระทบบ้าง

อย่างไรก็ตาม นักท่องเที่ยวอาจใช้เวลาในการตัดสินใจในการเดินทางมากขึ้นเนื่องจากกรณีสถานการณ์การเมืองภายในประเทศไทยหากมีการสื่อสารให้นักท่องเที่ยวรับทราบข้อเท็จจริงอย่างต่อเนื่อง จะมีส่วนช่วยให้นักท่องเที่ยวคลายความกังวลและเดินทางท่องเที่ยวได้ตามปกติ ในส่วนนักท่องเที่ยวต่างชาติ โดยเฉพาะตลาดหลัก 5 อันดับแรกของจังหวัดภูเก็ต คือ ออสเตรเลีย สวีเดน สหราชอาณาจักร เยอรมัน รัสเซีย เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวระยะไกล คาดว่าคงไม่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ดังกล่าว เนื่องจากจังหวัดภูเก็ตมีสนามบินนานาชาติ ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถบินตรงเข้ามายังภูเก็ตได้โดยไม่ต้องเดินทางผ่านกรุงเทพฯ สำหรับนักท่องเที่ยวคนไทยคาดว่าจะมีแนวโน้มเดินทางมายังจังหวัดภูเก็ตอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากอยู่ในช่วงปิดภาคเรียน ประกอบกับรัฐบาลได้ออกมาตรการเรื่องขยายวันหยุดราชการในช่วงเทศกาลสงกรานต์ รวมถึงการส่งเสริมการขายของสายการบินในประเทศ40

ภาคการค้าและการลงทุน

โครงการที่ได้รับอนุมัติจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ในปี2552 มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 11 โครงการ เงินลงทุน 1,749 ล้านบาท ซึ่งจำนวนโครงการยังคงทรงตัวเมื่อเทียบกับปี 2551ส่วนเงินลงทุนลดลงร้อยละ 81.60 โดยโครงการที่ได้รับอนุมัติให้ลงทุนมากที่สุดอยู่ในช่วงไตรมาสที่ 4 ของปี ซึ่งกิจการที่ได้รับอนุมัติให้ลงทุนในปี 2552 ได้แก่ กิจการโรงแรม กิจการการค้าและการลงทุน (2 โครงการ) กิจการผลิตอุปกรณ์ทางการแพทย์ (2 โครงการ) กิจการผลิตอวัยวะเทียมและเฟื่ออก กิจการซอฟต์แวร์ (2 โครงการ) กิจการบริการที่จอดรถกิจการสวนสนุก และกิจการสาขาสำนักงานภูมิภาค โดยโครงการที่ได้รับอนุมัติลงทุนเป็นหุ้นไทยร้อยละ 50.29 หุ้นต่างชาติร้อยละ 5.67 และหุ้นไทย+ต่างชาติร้อยละ 44.04 ซึ่งชาวต่างชาติที่เข้ามาลงทุน ได้แก่ สวีเดน เยอรมัน อเมริกาอังกฤษ และสิงคโปร์ส่วนการลงทุนด้านการประกอบธุรกิจภาคเอกชนภายในจังหวัดในปี 2552 อยู่ในภาวะชะงัก โดยจำนวนนิติบุคคลที่จัดตั้งใหม่มีจำนวน 1,320 ราย จำนวนเงินลงทุน 2,347.97 ล้านบาท ลดลงจากปี 2551 ร้อยละ 18.11 และร้อยละ44.70 ตามลำดับ ซึ่งจำนวนการลงทุนได้ปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ช่วงไตรมาส ที่ 1 เป็นต้นมา เนื่องจากนักลงทุนมีความกังวลต่อภาวะเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัว จากปัญหาวิกฤตการณ์ทางการเงินของสหรัฐ รวมถึงสถานการณ์ด้านการเมืองในประเทศที่ยังไม่มีเสถียรภาพ ส่งผลให้นักลงทุนชะลอการลงทุน อย่างไรก็ตาม ในช่วงไตรมาสที่ 3 จนถึงต้นไตรมาสที่ 4 การลงทุนเริ่มปรับตัวดีขึ้น แต่ยังคงอยู่ในอัตราที่ชะลอตัวเมื่อเทียบกับปีก่อน ซึ่งสาเหตุมาจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าที่สำคัญ (สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น ประเทศในกลุ่มยุโรปและจีน) และความชัดเจนในเรื่องนโยบายต่างๆของรัฐบาลที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุน ไม่ว่าจะเป็นนโยบายด้านเศรษฐกิจ นโยบายด้านการเงินและการคลัง และนโยบายด้านการลงทุน รวมถึงมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐ ที่ได้มีนโยบายการปล่อยสินเชื่อผ่านสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ ตามโครงการ

Fast Track ซึ่งจะทำให้ผู้ประกอบการรายย่อยโดยเฉพาะในภาคการเกษตร ท่องเที่ยว ส่งออก และ อสังหาริมทรัพย์เข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้นโดยนิติบุคคลที่จดทะเบียนในปี 2552 ส่วนใหญ่ประกอบกิจการด้านอสังหาริมทรัพย์ รับเหมาก่อสร้าง และกิจการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ทั้งนี้ จำนวนพื้นที่การลงทุนตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองร้อยละ 61.05 อำเภอกะทู้ ร้อยละ 30.88 และอำเภอถลาง ร้อยละ 8.07 สำหรับการลงทุนก่อสร้างในเขตเทศบาลนครภูเก็ตในช่วงปี 2552 จำนวนพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตให้ก่อสร้างมีจำนวน 144,807.58 ตารางเมตร ได้ปรับตัวเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อนซึ่งมีจำนวนพื้นที่ก่อสร้าง 85,078.40 ตารางเมตรหรือคิดเป็นร้อยละ 70.20 โดยส่วนใหญ่ยังคงเป็นการลงทุนก่อสร้างบ้านพักและที่อยู่อาศัย

ด้านพาณิชยกรรม

สรุปภาวะเศรษฐกิจการค้าจังหวัดภูเก็ต ประจำปี 2552 และแนวโน้มปี 2553

ภาวะเศรษฐกิจการค้าของจังหวัดภูเก็ต ในปี 2552 จะลดตัว โดยพิจารณาได้จากภาคอุปทานด้านการท่องเที่ยวซึ่งเป็นภาคเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดจะลดตัว รวมถึงอุปทานภาคการเกษตร(ยางพารา) ที่ปรับตัวลดลง ในขณะที่เดียวกันอุปสงค์ด้านการลงทุนและการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนจะลดตัวลง เช่นเดียวกัน โดยมีรายละเอียดของการวิเคราะห์ในแต่ละภาคเศรษฐกิจการค้า ดังนี้

การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนของจังหวัด

การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนของจังหวัดภูเก็ตในปี 2552 จะลดตัวซึ่งเป็นการชะลอตัวอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ช่วงไตรมาสที่ 1 โดยสาเหตุเป็นผลมาจากความวิตกกังวลต่อระดับค่าครองชีพ และการว่างงาน จากภาวะเศรษฐกิจโลกที่ซบเซา รวมถึงความผันผวนของน้ำมันเชื้อเพลิงและความขัดแย้งทางการเมือง ถึงแม้รัฐบาลจะมีมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจตั้งแต่ช่วงปลายไตรมาสที่ 1 ก็ตาม โดยสะท้อนได้จากเครื่องชี้ด้านการบริโภคที่สำคัญของจังหวัดได้แก่ จำนวนยอดการจดทะเบียนรถยนต์นั่งส่วนบุคคล (เก๋ง) รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล (กระบะ) และรถจักรยานยนต์ใหม่ที่มีการจดทะเบียนลดลงเมื่อเทียบกับปีก่อน ร้อยละ 16.63 36.60 และร้อยละ 29.18 ตามลำดับ รวมถึงการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีการจัดเก็บได้ลดลงเช่นเดียวกัน โดยคิดเป็นร้อยละ 7.15สำหรับอัตราเงินเฟ้อของจังหวัดภูเก็ต ปี 2552 ที่วัดจากการเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปเมื่อเทียบกับปีก่อนสูงขึ้นร้อยละ 0.4 โดยเป็นการสูงขึ้นในช่วงไตรมาสที่ 1 และช่วงไตรมาสที่ 4 ซึ่งสาเหตุสำคัญมาจากการสูงขึ้นของสินค้าในหมวดอาหารและเครื่องดื่ม ร้อยละ 4.5 ได้แก่ เนื้อสัตว์ เป็ดไก่ ปลาและสัตว์น้ำ ผักและผลไม้ เครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ ไข่และผลิตภัณฑ์นม อาหารบริโภคนอกบ้าน ข้าว-แป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้ง เป็นต้น ในขณะที่ดัชนีหมวดอื่นๆที่ไม่ใช่หมวดอาหารและเครื่องดื่มในปี 2552 ลดลงร้อยละ 3.1 โดยเป็นการลดลงของราคาน้ำมันเชื้อเพลิง (ปรับลดตามราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก) และเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า (รัฐบาลได้มีนโยบายเรียนฟรี 15 ปี โดยให้เงินอุดหนุนในส่วนของคุณค่าเล่าเรียนและอุปกรณ์ ส่งผลทำให้ราคาสินค้าในหมวดเครื่องนุ่งห่มลดลง) สำหรับดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน ซึ่งเป็น

ดัชนีราคาผู้บริโภคที่ไม่รวมรายการสินค้ากลุ่มอาหารสดและพลังงานในปี 2552 ได้ปรับตัวลดลงร้อยละ 0.2 เมื่อเทียบกับปีก่อน

แนวโน้มเศรษฐกิจการค้าของจังหวัดภูเก็ตปี 2553

คาดว่าจะปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้น โดยเฉพาะเศรษฐกิจด้านอุปทานภาคการท่องเที่ยวของจังหวัด สาเหตุมาจากภาวะเศรษฐกิจโลกที่เริ่มฟื้นตัว ประกอบกับมาตรการต่างๆ ที่ภาครัฐและเอกชน ได้ส่งเสริมและ กระตุ้นด้านการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2552 ซึ่งจะส่งผลเป็นรูปธรรมและชัดเจนขึ้นนอกจากนี้ อุปทานภาคการเกษตร มีแนวโน้มปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้นเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะยางพาราที่ตลาด ต่างประเทศ (จีน) มีความต้องการผลผลิตที่เพิ่มมากขึ้นเพื่อรองรับอุตสาหกรรมการผลิตยางยนต์ สำหรับการ ลงทุนคาดว่าจะขยายตัว จากแรงหนุนด้านเศรษฐกิจโลกและจากการที่รัฐบาลได้มีมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะเป็นนโยบายการคลังของภาครัฐในการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณ นโยบายการปล่อยสินเชื่อผ่าน สถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ ตามโครงการ Fast Track และการดำเนินการภายใต้แผนปฏิบัติการไทย เข้มแข็ง ที่สนับสนุนให้ภาคเอกชน มีความเชื่อมั่นและขยายการลงทุนเพิ่มขึ้น ซึ่งส่งผลต่อเนื่องในระบบ เศรษฐกิจ อย่างไรก็ดีตามภาวะเศรษฐกิจการค้าของจังหวัดในปี 2553 ยังคงมีปัจจัยลบที่เป็นตัวแปรสำคัญที่จะ ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ ได้แก่ สถานการณ์ความขัดแย้งทางการเมือง และความผันผวนของราคาน้ำมัน เชื้อเพลิง เป็นต้น

ด้านอุตสาหกรรม

จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดภูเก็ต แยกเป็นรายอำเภอ ปี 2552

อำเภอ	จำนวน โรงงาน	เงินทุน (บาท)	จำนวนคนงาน		
			ชาย	หญิง	รวม
เมือง	326	4,726,468,062	3,557	1,269	4,826
กลาง	74	2,223,337,451	1,275	627	1,902
กะทู้	32	653,464,500	276	69	345
รวม	432	7603,270,013	5,108	1,965	7,045

ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภูเก็ต

ด้านแรงงาน

สถานการณ์กำลังแรงงานและการมีงานทำ

อัตราผู้อยู่ในวัยแรงงานของจังหวัดภูเก็ต ปี 2553 คิดเป็นร้อยละ 68.09 ของจำนวนประชากรทั้งหมด โดยมีจำนวนกำลังแรงงานเพียง 161,331 คน เป็นผู้มีงานทำ 158,431 คน หรือร้อยละ 98.2 ของกำลังแรงงาน และทำงานนอกภาคเกษตรกรรมถึงร้อยละ 96.8 ส่วนใหญ่ทำงานในสาขาบริการ ประเภทโรงแรมและภัตตาคาร รองลงมาคือ สาขาการขายส่งการขายปลีก ฯ และสาขาการก่อสร้าง ซึ่งเมื่อเทียบกับความเป็นจังหวัดท่องเที่ยวแล้ว ถือว่าจำนวนกำลังแรงงานยังมีน้อยเนื่องจากภาคธุรกิจท่องเที่ยวเป็นภาคธุรกิจสำคัญ ที่มีความต้องการแรงงานมาก โดยเฉพาะในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว นอกจากนี้จังหวัดภูเก็ตมีอัตราค่าจ้างขั้นต่ำวันละ 204 บาท สูงเป็นอันดับหนึ่งในภาคใต้ ทำให้เกิดปัญหาแรงงานต่างถิ่นหลั่งไหลเข้ามาทำงานในจังหวัดภูเก็ต เป็นจำนวนมาก รวมไปถึงแรงงานต่างด้าวจากประเทศเพื่อนบ้าน สาเหตุการว่างงาน ส่วนใหญ่มาจากการไม่พอใจในตำแหน่งงานว่างที่มีอยู่ต้องการเปลี่ยนงานที่มีรายได้และสวัสดิการดีกว่า หรือรอเลือกตำแหน่งงานที่ตรงกับความต้องการของตนเอง

จำนวนพื้นที่ทำการเกษตรกรรมของจังหวัดภูเก็ต แยกเป็นรายอำเภอในปี พ.ศ.2552

อำเภอ	จำนวนพื้นที่ทำเกษตรกรรม (ไร่)
เมืองภูเก็ต	23,532
ถลาง	92,853
กะทู้	15,524
รวม	131,909

จำนวนครัวเรือนในภาคเกษตรกรรมของจังหวัดภูเก็ต แยกเป็นรายอำเภอในปี พ.ศ.2552

อำเภอ	จำนวนครัวเรือนภาคเกษตรกรรม (ครัวเรือน)
เมืองภูเก็ต	1,157
ถลาง	2,468
กะทู้	732
รวม	4,357

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต

การศึกษา

จังหวัดภูเก็ตมีสถานศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชนทั้งหมด 97 แห่ง แบ่งเป็นตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา รวม 89 แห่ง ปวช. - ปวส. 6 แห่ง วิทยาลัย 2 แห่ง

จำนวนสถานศึกษาในระบบโรงเรียน จำแนกตามระดับที่เปิดสอน

ประเภทสถานศึกษา	จำนวน
1. สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภูเก็ต	
1.1 ประเภททั่วไป	
- ระดับประถมศึกษา	41
- ระดับมัธยมศึกษา	6
1.2 ประเภทขยายโอกาสทางการศึกษา	12
1.3 ประเภทศึกษาสงเคราะห์	1
1.4 ประเภทการศึกษาพิเศษ	1
2. สถานศึกษาสังกัดเอกชน	
2.1 ประเภทอนุบาล	8
2.2 ประเภทอนุบาล-ประถมศึกษา	7
2.3 ประเภทประถมศึกษา	2
2.4 ประเภทอนุบาล-ประถม-มัธยมศึกษาตอนต้น	1
2.5 ประเภทอนุบาล-ประถม-มัธยมศึกษาตอนต้น-มัธยมศึกษาตอนปลาย	2
2.6 ประเภทมัธยมศึกษาตอนต้น-มัธยมศึกษาตอนปลาย	1
2.7 ประเภทอาชีวศึกษา (ระดับ ปวช.-ปวส.)	2
3. สถานศึกษาสังกัดเทศบาลนครภูเก็ต	6
4. สถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต	5
รวมทั้งพื้นที่	97

สถานศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตมีโรงเรียนในสังกัด 5 แห่ง คือโรงเรียน อบจ. บ้านตลาดเหนือ โรงเรียน อบจ.เมืองภูเก็ต โรงเรียน อบจ.บ้านไม้เรียบ และ โรงเรียน อบจ.บ้านนาบอน ซึ่งได้รับถ่ายโอนมาจากกระทรวงศึกษาธิการ และโรงเรียน อบจ.สาธิตร่วมพัฒนา ซึ่ง อบจ.จัดตั้งขึ้นตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตและประกาศขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโรงเรียน อบจ.เมืองภูเก็ต

จำนวนนักเรียน ห้องเรียน และครู (ทุกคนที่สอน)

ระดับอนุบาล

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอนอนุบาล 1-3				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า ป.ตรี	ปริญญา ตรี	ปริญญา โท	ปริญญา เอก		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง						
อนุบาล 1	54	55	109	4	-	3	-	1	-	3	-	-	36	10
อนุบาล 2	56	64	120	4	-	3	-	1	-	3	-	-	42	12
อนุบาล 3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	110	119	229	8	-	6	-	2	-	6	-	-	39	11

ช่วงชั้นที่ 1

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอน ป.1 – ป.3				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า ป.ตรี	ปริญญา ตรี	ปริญญา โท	ปริญญา เอก		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง						
ประถมศึกษาปีที่ 1	79	68	147	4	2	5	-	-	-	7	-	-	42	16
ประถมศึกษาปีที่ 2	84	83	167	4	1	6	-	-	-	7	-	-	48	26
ประถมศึกษาปีที่ 3	69	79	148	4	1	6	-	-	-	6	1	-	38	12
รวม	232	230	462	12	4	17	-	-	-	20	1	-	42.6	18

ช่วงชั้นที่ 2

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอนอนุบาล ป.4- ป.6				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า	ปริญญา	ปริญญา	ปริญญา		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ป.ตรี	ตรี	โท	เอก		
ประถมศึกษาปีที่ 4	92	79	171	4	1	4	-	1	-	5	-	-	38	14
ประถมศึกษาปีที่ 5	84	78	162	4	2	4	2	2	-	4	2	-	36	11
ประถมศึกษาปีที่ 6	70	82	152	4	-	3	1	3	-	3	-	-	36	11
รวม	246	239	485	12	3	11	3	6	-	12	2	-	36.6	12

ช่วงชั้นที่ 3

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอน ม.1 – ม.3				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า	ปริญญา	ปริญญา	ปริญญา		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ป.ตรี	ตรี	โท	เอก		
มัธยมศึกษาปีที่ 1	129	120	249	6	2	8	1	2	-	9	1	-	36	9
มัธยมศึกษาปีที่ 2	110	100	210	6	6	5	-	1	-	10	1	-	38	11
มัธยมศึกษาปีที่ 3	96	119	215	6	5	5	1	1	-	10	-	-	28	5
รวม	335	339	674	18	13	18	2	4	-	29	2	-	34	8

ช่วงชั้นที่ 4

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอน ม.4 – ม.6				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า	ปริญญา	ปริญญา	ปริญญา		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ป.ตรี	ตรี	โท	เอก		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	9	20	29	1	2	3	1	-	-	5	-	-	40	18
มัธยมศึกษาปีที่ 5	6	14	20	1	2	1	1	-	-	3	-	-	46	24
มัธยมศึกษาปีที่ 6	9	17	26	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	24	51	75	3	4	4	2	-	-	8	-	-	43	21

รวมทั้งโรงเรียน

ระดับอนุบาล-ช่วงชั้นที่ 4

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอน ป.1- ป.3				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า	ปริญญา	ปริญญา	ปริญญา		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ป.ตรี	ตรี	โท	เอก		
ระดับอนุบาล	110	119	233	8	-	6	-	2	-	6	-	-	39	11
ช่วงชั้นที่ 1	232	230	484	12	4	17	-	-	-	20	1	-	42.6	18
ช่วงชั้นที่ 2	246	239	501	12	3	11	3	5	-	12	2	-	36.6	12
ช่วงชั้นที่ 3	335	339	700	18	13	18	2	4	-	29	2	-	34	8
ช่วงชั้นที่ 4	24	51	75	3	4	4	2	-	-	8	-	-	43	21
รวม	947	978	1,983	53	24	56	7	11	-	75	5	-	39	10.2

ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โรงเรียน อบจ.บ้านตลาดเหนือ (วันครู 2502)

จำนวนนักเรียน ห้องเรียน และครู (ทุกคนที่สอน)

ระดับอนุบาล

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอนอนุบาล 1-3				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า ป.ตรี	ปริญญา ตรี	ปริญญา โท	ปริญญา เอก		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง						
อนุบาล 1	32	32	64	2	-	2	1	2	-	2	-	-	33	12
อนุบาล 2	35	28	63	2	-	2	-	2	-	2	-	-	31	3
อนุบาล 3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	67	60	127	4	-	4	1	4	-	4	-	-	32	7.5

ช่วงชั้นที่ 1

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอน ป.1 – ป.3				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า ป.ตรี	ปริญญา ตรี	ปริญญา โท	ปริญญา เอก		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง						
ประถมศึกษาปีที่ 1	55	44	99	3	-	2	-	1	-	2	-	-	55	32
ประถมศึกษาปีที่ 2	52	41	93	3	-	2	-	1	-	2	-	-	46	24
ประถมศึกษาปีที่ 3	37	36	73	2	-	4	-	-	-	4	-	-	44	20
รวม	144	121	265	8	-	8	-	2	-	8	-	-	48	25

ช่วงชั้นที่ 2

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอนอนุบาล 1-3				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า	ปริญญา	ปริญญา	ปริญญา		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ป.ตรี	ตรี	โท	เอก		
ประถมศึกษาปีที่ 4	40	48	88	2	-	2	-	1	-	2	-	-	44	21
ประถมศึกษาปีที่ 5	51	50	101	3	1	3	-	1	-	4	-	-	40	16
ประถมศึกษาปีที่ 6	29	37	66	2	-	3	1	1	-	2	1	-	38	14
รวม	120	135	255	7	1	8	1	3	-	8	1	-	40	17

ช่วงชั้นที่ 3

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอน ม.1 – ม.3				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า	ปริญญา	ปริญญา	ปริญญา		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ป.ตรี	ตรี	โท	เอก		
มัธยมศึกษาปีที่ 1	79	70	169	4	2	1	1	1	-	3	-	-	42	18
มัธยมศึกษาปีที่ 2	76	76	152	4	1	4	-	-	-	5	-	-	32	8
มัธยมศึกษาปีที่ 3	88	72	160	4	2	2	1	1	-	4	-	-	35	12
รวม	243	238	481	12	5	7	2	2	-	12	-	-	36	12.6

ช่วงชั้นที่ 4

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอน ม.4 – ม.6				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า	ปริญญา	ปริญญา	ปริญญา		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ป.ตรี	ตรี	โท	เอก		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	11	27	38	1	-	-	2	-	-	-	-	-	28	4
มัธยมศึกษาปีที่ 5	8	23	33	1	-	3	-	-	-	3	-	-	38	15
มัธยมศึกษาปีที่ 6	4	13	17	1	-	-	-	2	-	-	-	-	-	-
รวม	23	65	88	3	-	3	2	2	-	3	-	-	33	9.5

รวมทั้งโรงเรียน

ระดับอนุบาล- ช่วงชั้นปีที่ 4

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอน อ.1 – ม.6				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า	ปริญญา	ปริญญา	ปริญญา		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ป.ตรี	ตรี	โท	เอก		
ระดับอนุบาล	67	60	127	4	-	4	1	4	-	4	-	-	32	7.5
ช่วงชั้นที่ 1	144	121	265	8	-	8	-	2	-	8	-	-	48	25
ช่วงชั้นที่ 2	120	135	255	7	1	8	1	3	-	8	1	-	40	17
ช่วงชั้นที่ 3	243	238	481	12	5	7	2	2	-	12	-	-	36	12.6
ช่วงชั้นที่ 4	23	65	88	3	-	3	2	2	-	3	-	-	33	9.5
รวม	597	619	1,216	34	6	30	6	13	-	35	1	-	37.8	14

ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโรงเรียน อบจ.บ้านนาบอน

จำนวนนักเรียน ห้องเรียน และครู (ทุกคนที่สอน)

ระดับอนุบาล

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอนอนุบาล 1-3				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า ป.ตรี	ปริญญา ตรี	ปริญญา โท	ปริญญา เอก		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง						
อนุบาล 1	43	37	80	3	-	-	-	2	-	-	-	-	-	-
อนุบาล 2	38	35	73	3	-	-	-	2	-	-	-	-	-	-
อนุบาล 3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	81	72	153	6	-	-	-	4	-	-	-	-	-	-

ช่วงชั้นที่ 1

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอน ป.1 – ป.3				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า ป.ตรี	ปริญญา ตรี	ปริญญา โท	ปริญญา เอก		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง						
ประถมศึกษาปีที่ 1	46	31	77	3	-	1	1	2	-	-	1	-	42	25
ประถมศึกษาปีที่ 2	35	31	66	2	-	-	1	2	-	-	-	-	-	-
ประถมศึกษาปีที่ 3	40	22	62	2	1	-	-	2	-	1	-	-	30	5
รวม	121	84	205	7	1	1	2	6	-	1	1	-	36	20

ช่วงชั้นที่ 2

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอน ป.4 – ป.6				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า	ปริญญา	ปริญญา	ปริญญา		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ป.ตรี	ตรี	โท	เอก		
ประถมศึกษาปีที่ 4	30	24	54	2	1	1	1	1	-	1	1	-	40	25
ประถมศึกษาปีที่ 5	19	19	38	1	-	-	-	2	-	-	-	-	-	-
ประถมศึกษาปีที่ 6	20	15	35	1	-	-	1	2	-	-	-	-	-	-
รวม	69	58	127	4	1	1	2	5	-	1	1	-	40	25

รวมทั้งโรงเรียน

ระดับอนุบาล – ช่วงชั้นที่ 2

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอน ป.1 – ป.3				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า	ปริญญา	ปริญญา	ปริญญา		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ป.ตรี	ตรี	โท	เอก		
ระดับอนุบาล	81	72	153	6	-	-	-	4	-	-	-	-	-	-
ช่วงชั้นที่ 1	121	84	205	7	1	1	2	6	-	1	1	-	36	20
ช่วงชั้นที่ 2	69	58	127	4	1	1	2	5	-	1	1	-	40	25
รวม	371	214	585	17	2	2	4	15	-	2	2	-	38	22.50

ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โรงเรียน อบจ.บ้านไผ่เรียบ (ตันติโกวิทบำรุง)

จำนวนนักเรียน ห้องเรียน และครู (ทุกคนที่สอน)

ระดับอนุบาล

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอนอนุบาล 1-3				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า ป.ตรี	ปริญญา ตรี	ปริญญา โท	ปริญญา เอก		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง						
อนุบาล 1	30	28	58	2	-	1	-	1	-	1	-	-	27	5
อนุบาล 2	32	29	61	2	-	1		1	-	1	-	-	27	5
อนุบาล 3	-	-	-	-	-	-		-	-	-	-	-	-	-
รวม	62	57	119	4	-	2		1	-	2	-	-	27	5

ช่วงชั้นที่ 1

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอน ป.1 – ป.3				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า ป.ตรี	ปริญญา ตรี	ปริญญา โท	ปริญญา เอก		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง						
ประถมศึกษาปีที่ 1	36	44	80	3	-	2	-	-	-	2	-	-	40	18
ประถมศึกษาปีที่ 2	25	30	55	2	-	1	-	1	-	1	-	-	28	6
ประถมศึกษาปีที่ 3	13	24	37	2	-	2	-	-	-	2	-	-	54	30
รวม	58	98	172	7	-	5	-	1	-	5	-	-	40	18

ช่วงชั้นที่ 2

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอน ป.4 – ป.6				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า ป.ตรี	ปริญญา ตรี	ปริญญา โท	ปริญญา เอก		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง						
ประถมศึกษาปีที่ 4	11	18	29	1	-	1	-	-	-	1	-	-	26	4
ประถมศึกษาปีที่ 5	15	22	37	2	-	1	-	-	-	1	-	-	58	30
ประถมศึกษาปีที่ 6	6	10	16	1	1	-	1	-	-	1	-	-	42	16
รวม	34	50	82	4	1	2	1	-	-	3	-	-	42	16

รวมทั้งโรงเรียน

ระดับอนุบาล – ช่วงชั้นที่ 2

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอน ม.4 – ม.6				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า ป.ตรี	ปริญญา ตรี	ปริญญา โท	ปริญญา เอก		
ระดับอนุบาล	62	57	119	4	-	2	-	1	-	2	-	-	27	5
ช่วงชั้นที่ 1	74	98	172	7	-	5	-	1	1	5	-	-	40	18
ช่วงชั้นที่ 2	32	50	82	4	1	-	1	-	-	1	-	-	42	16
รวม	168	205	375	15	1	7	1	2	1	8	-	-	36	13

ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โรงเรียน อบจ. สาธิตร่วมพัฒนา

จำนวนนักเรียน ห้องเรียน และครู (ทุกคนที่สอน)

ระดับอนุบาล

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอนอนุบาล 1-3				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า	ปริญญา	ปริญญา	ปริญญา		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ป.ตรี	ตรี	โท	เอก		
อนุบาล 1	32	28	60	2	-	1	-	4	-	-	1	-	45	25
อนุบาล 2	26	24	50	2	-	-	-	4	-	-	-	-	-	-
อนุบาล 3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	58	52	110	4	-	1	-	8	-	-	1	-	-	-

ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

จากข้อมูลคดีที่เกิดขึ้นในช่วงระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2552 พบว่า มีการแจ้งความในคดี อุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญจำนวน 53 คดี คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ จำนวน 310 คดี คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน 723 คดี คดีที่นำสืบใจ 439 คดี และคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย 5,277 คดี

ตาราง เปรียบเทียบสถิติคดีที่เกิดขึ้นในจังหวัดภูเก็ต

ประจำเดือน มกราคม – ธันวาคม 2551เปรียบเทียบกับปี 2552

ประเภทความผิด	ม.ค.-ธ.ค. 51	ม.ค.-ธ.ค. 52	เพิ่ม/ลด
1. คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ			
- ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา	47	45	-2
- ปล้นทรัพย์	5	8	+3
- ลักพาเรียกค่าไถ่	-	-	-
- วางเพลิง	-	-	-
รวม	52	53	+1
2. คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ			
- ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา	47	45	-2
- ฆ่าผู้อื่นโดยไม่เจตนา	4	4	-
- ทำให้ตายโดยประมาท	5	4	-1
- พยายามฆ่า	67	61	-6
- ทำร้ายร่างกาย	195	177	-18
- ข่มขืนกระทำชำเรา	26	19	-7
รวม	344	310	-34
3. คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน			
- ลักทรัพย์	660	589	-71
- ชิงทรัพย์	69	51	-18
- ริบเอาทรัพย์สิน	-	1	+1
- กรรโชก	5	10	+5
- ชิงทรัพย์	29	19	-10
- ปล้นทรัพย์	5	8	+3

ประเภทความผิด	ม.ค.-ธ.ค. 50	ม.ค.-ธ.ค. 51	เพิ่ม/ลด
- รับของโจร	15	3	-12
- ทำให้เสียทรัพย์	52	42	-10
รวม	835	723	-112
4. คดีที่น่าสนใจ			
- โจรกรรมรถจักรยานยนต์	67	111	+34
- โจรกรรมรถยนต์	33	26	-7
- ปล้นชิงรถยนต์โดยสาร	-	-	-
- ข่มขืนและฉ้อ	-	-	-
- นื้อโกง	102	102	-
- ยักยอก	211	200	-11
รวม	413	439	+26
5. คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย			
- อาวุธปืน	270	271	+1
- การพนัน	1,060	973	-87
- ยาเสพติด	1,431	2,441	+1010
- ปรามปรามการค้าประเวณี	1,073	1,585	+512
- มีและเผยแพร่วัตถุลามก	11	7	-4
รวม	3,845	5,277	+1,432

จำนวนศาสนิกชนและศาสนสถาน

ปี พ.ศ.	จำนวนศาสนสถาน(แห่ง)				จำนวนศาสนิกชน(คน)			
	วัด	โบสถ์	มัสยิด	อื่นๆ	พุทธ	คริสต์	อิสลาม	อื่นๆ
2551	39	4	50	2	230,874	4,809	87,981	1,153
2552	39	5	51	2	221,457	6,817	89,075	1,543
2553	39	5	51	2	246,739	4,537	84,210	1,450

ที่มา:สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดภูเก็ต,สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดภูเก็ต : เดือนธันวาคม 2552

โครงสร้างพื้นฐาน

การคมนาคมขนส่ง

1) ระบบขนส่งทางบก จังหวัดภูเก็ต มีเส้นทางคมนาคมเชื่อมต่อระหว่าง หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และ จังหวัด ที่สามารถใช้งานได้ดีทุกฤดูกาล มีรถยนต์ประจำทางบริการ ทั้งรถปรับอากาศ รถปรับอากาศพิเศษ และรถธรรมดา วิ่งบริการระหว่างจังหวัด โดยมีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 402 เป็นถนนสายหลักผ่าน สะพานท้าวเทพกระษัตรี และสะพานสารสิน ผ่านอำเภอถลางเข้าสู่ตัวเมืองภูเก็ต

สำหรับระบบขนส่งมวลชนในเขตเมือง มีบริการรถโดยสารขนาดเล็ก รถตุ๊กๆ ตลอดจนมอเตอร์ไซค์รับจ้างเป็นจำนวนมาก จากบริเวณศูนย์กลางเมืองภูเก็ตไปยังชุมชนต่างๆ และสถานที่ท่องเที่ยวภายในจังหวัด สถิติจำนวนรถที่จดทะเบียนในเขต จังหวัดภูเก็ต ปี 2549 – 2552

ประเภทของรถ	ปี 2549	ปี 2550	ปี 2551	ปี 2552
รถยนต์นั่งส่วนบุคคลเกิน 7 คน	2,642	2,751	2,837	2,916
รถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกิน 7 คน	43,085	49,470	54,641	57,508
รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล	34,665	37,699	39,219	42,388
รถยนต์ 4 ล้อเล็กรับจ้าง (รถตุ๊ก ตุ๊ก)	515	516	515	515
รถจักรยานยนต์	204,307	213,075	222,417	229,186
รวม	285,214	303,511	319,629	332,513

(ที่มา : ฝ่ายทะเบียนรถและขนส่ง สำนักงานขนส่ง จังหวัดภูเก็ต)

2) ระบบการขนส่งทางน้ำ จังหวัดภูเก็ตมีท่าเรือน้ำลึก 1 แห่ง ได้แก่ท่าเรือน้ำลึกภูเก็ต ณ บริเวณอ่าวมะขาม เป็นท่าเรือขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ ที่สามารถติดต่อกับประเทศแถบตะวันตกได้โดยตรง และเพื่อการท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังมีท่าเทียบเรือท่องเที่ยวขนาดเล็กอีก 14 แห่ง และท่าเทียบเรือน้ำมัน 2 แห่ง ติดต่อเชื่อมโยงระหว่างท่าเรือภูเก็ต ท่าเรือกระบี่ และท่าเรือกันตังจังหวัดตรัง

3) การขนส่งทางอากาศ จังหวัดภูเก็ตมีมีสนามบินนานาชาติภูเก็ต ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการขนส่งสินค้าและผู้โดยสาร เชื่อมโยงทั้งภายในประเทศและต่างประเทศโดยตรง ซึ่งสามารถรองรับเที่ยวบินได้ 10 เที่ยวบินต่อชั่วโมง รองรับผู้โดยสารได้มากกว่า 29 ล้านคน

การไฟฟ้า

จำนวนครัวเรือนผู้ใช้ไฟฟ้าแยกตามรายอำเภอ

เขตการปกครอง	จำนวนครัวเรือน	ครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้	ครัวเรือนที่ไม่มีไฟฟ้าใช้
อำเภอเมือง	89,335	88,791	544
อำเภอดาโต๊ะ	35,643	35,456	187
อำเภอเกาะภูเก็ต	13,690	13,690	0

ที่มา: การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดภูเก็ต

จำนวนการให้บริการหมายเลขโทรศัพท์ของสำนักงานส่วนบริการลูกค้าจังหวัดภูเก็ต

ศูนย์บริการลูกค้า	เลขหมายเต็ม	เลขหมายเปิดใช้	เหลือเลขหมายว่าง	จำนวนชุมสาย
ภูเก็ต	33,633	23,624	10,009	32
ถลาง	11,975	8,356	3,619	17
ป่าตอง	14,692	12,557	2,135	10
ฉลอง	9,880	6,988	2,892	7
สนามบิน	4,104	2,463	1,641	9
รวมทั้งจังหวัด	74,284	53,988	20,296	75

ที่มา: บริษัททีโอที จำกัด (มหาชน) ส่วนบริการลูกค้าจังหวัดภูเก็ต : มกราคม 2553

การประปา

การบริการประปาในจังหวัดภูเก็ต มีหน่วยงานรับผิดชอบ 3 หน่วยงาน คือ

1.เทศบาลนครภูเก็ต ผลิตน้ำประปาจากแหล่งน้ำดิบในชุมเมือง 9 แห่ง ทั้งของเอกชนและเทศบาลเอง ประกอบด้วย

- ชุมน้ำหน้า รพ.วชิระภูเก็ต	ความจุ	127,000	ลบ.ม
- ชุมน้ำซอยพะเนียง	ความจุ	72,000	ลบ.ม
- ชุมน้ำเทศบาล	ความจุ	334,000	ลบ.ม
- ชุมน้ำแฝด	ความจุ	732,900	ลบ.ม
- ชุมน้ำริมถนนวิจิตรสงคราม	ความจุ	222,000	ลบ.ม
- ชุมน้ำบริษัททอณูฯ อ.กะทู้	ความจุ	2,000,000	ลบ.ม
- ชุมน้ำคุณคณิต	ความจุ	73,000	ลบ.ม
- ชุมน้ำบริษัททอณูฯเจ้าฟ้า	ความจุ	1,000,000	ลบ.ม

2. การประปาส่วนภูมิภาค ดำเนินการผลิตน้ำประปาจาก 2 แหล่ง คือ โรงกรองน้ำกะหลิม และ โรงกรองน้ำบางวาด

3. การประปาท้องถิ่น จำนวน 5 แห่งให้บริการในชุมชนและบริเวณใกล้เคียง

- การประปาเทศบาลตำบลเทพกระษัตรี
- การประปาเทศบาลตำบลเชิงทะเล
- การประปาบ้านสะพาน
- การประปาเทศบาลเมืองป่าตอง
- การประปา อบต.เทพกระษัตรี

การชลประทาน

ปริมาณน้ำต้นทุน

จังหวัดภูเก็ตมีแหล่งเก็บกักน้ำของทั้งเกาะภูเก็ต ที่ใช้ได้ในปี 2553 รวมความจุประมาณ 28.4 ล้านลูกบาศก์เมตร โดยเมื่อรวมกับน้ำท่า น้ำทะเลและน้ำใต้ดินจะสามารถนำมาใช้ได้ ประมาณ 46 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี แยกเป็นน้ำผิวดิน 38 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี หรือร้อยละ 82 ของปริมาณน้ำที่นำมาใช้ได้ทั้งหมด น้ำใต้ดิน 4 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี หรือร้อยละ 9 น้ำทะเล 4 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี หรือร้อยละ 9

ปริมาณน้ำต้นทุนที่นำมาใช้ได้ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการทั้งหมด โดยเฉพาะในพื้นที่บริเวณที่ไม่มีระบบประปาจำเป็นต้องใช้น้ำจากบ่อน้ำตื้น บ่อน้ำบาดาลและประปาชนบทขนาดเล็ก ดังรายละเอียดของแหล่งน้ำต่าง ๆ คือ

- อ่างเก็บน้ำบางวาดความจุ 7.3 ล้านลูกบาศก์เมตร ปริมาณน้ำที่ใช้ได้ประมาณ 14 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี รวมการสูบน้ำเติม
- อ่างเก็บน้ำคลองบางเหนียวความจุ 7.2 ล้านลูกบาศก์เมตร ปริมาณน้ำที่ใช้ได้ประมาณ 5 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี
- ขุมเหมืองของรัฐ 7 แห่ง ความจุ 1.5 ล้านลูกบาศก์เมตร ปริมาณน้ำที่ใช้ได้ 3 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี (ขุมสวนหลวง 3 แห่ง, ขุมเทศบาลภูเก็ต, ประปา อบต.ศรีสุนทร, ขุมประปาเทศบาลเชิงทะเล, ขุมประปาเทศบาลเทพกระษัตรี) 54
- ขุมเหมืองเอกชน 6 แห่ง ความจุ 4.0 ล้านลูกบาศก์เมตร ปริมาณน้ำที่ใช้ได้ 6 ล้าน ลูกบาศก์เมตร/ปี (ขุมอนุภาพกะทู้, ขุมพะเนียง, ขุมหน้า รพ.วชิระ, ขุมมาหานิก, ขุมอิตเลอร์, ขุมประปา อบต.ฉลอง)
- ประปาภูมิภาคภูเก็ตซื้อน้ำประปาจากบริษัท REQ. 2 แห่ง แหล่งน้ำมีความจุประมาณ 0.7 ล้านลูกบาศก์เมตร และรับน้ำท่าจากคลองธรรมชาติ รวมผลิตน้ำประปาเฉลี่ย 6 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี
- ประปาภูมิภาคภูเก็ตซื้อน้ำประปาจากบริษัท REQ. ผลิตน้ำประปาจากน้ำทะเล กำลังผลิต 12,000 ลูกบาศก์เมตร/วัน ผลิตน้ำประปาเฉลี่ย 4 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี

- ประปาภูมิภาคภูเก็ต สูบน้ำจากคลองบางใหญ่เฉลี่ย 3 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี
- น้ำจากบ่อบาดาลที่ขออนุญาต 95 แห่ง รวมสูบน้ำใช้ประมาณ 3 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี
- ประปาสัมปทานในธุรกิจบ้านจัดสรรของเอกชน 5 แห่ง ใช้น้ำจากบ่อบาดาล และขุมเหมือง ความจุประมาณ 0.5 ล้านลูกบาศก์เมตร รวมผลิตน้ำประปาเฉลี่ย 2 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี

ปริมาณความต้องการน้ำ

จากการวิเคราะห์ปริมาณความต้องการน้ำในทุกกิจกรรม โดยใช้ข้อมูลจริงปี 2545-2549 และวิเคราะห์คาดการณ์แนวโน้มปริมาณความต้องการน้ำ ของจังหวัดภูเก็ต มีความต้องการน้ำเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 2 ต่อปี ตามการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและปริมาณนักท่องเที่ยว ซึ่งจากปี 2547 มีความต้องการน้ำประมาณ 42 ล้านลูกบาศก์เมตร ในปี 2553 ต้องการน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคประมาณปีละ 51 ล้านลูกบาศก์เมตร หรือต้องการน้ำประปาเฉลี่ยประมาณวันละ 139,726 ลูกบาศก์เมตร ส่วนในระยะยาวปริมาณความต้องการน้ำ ดังนี้

ปี 2560 ต้องการน้ำ ประมาณ 61 ล้านลูกบาศก์เมตร

ปี 2570 ต้องการน้ำ ประมาณ 78 ล้านลูกบาศก์เมตร

ปี 2580 ต้องการน้ำ ประมาณ 101 ล้านลูกบาศก์เมตร

ปริมาณความต้องการน้ำเทียบสัดส่วนเป็นรายอำเภอ คือ

อำเภอเมืองภูเก็ต ต้องการน้ำประมาณร้อยละ 58 ของปริมาณความต้องการทั้งหมด

อำเภอกะทู้ ต้องการน้ำประมาณร้อยละ 20 ของปริมาณความต้องการทั้งหมด

อำเภอถลาง ต้องการน้ำประมาณร้อยละ 22 ของปริมาณความต้องการทั้งหมด

การสื่อสาร

1) โทรศัพท์ การบริการด้านโทรศัพท์ในจังหวัดภูเก็ต ดำเนินการโดย บริษัท ทศท.คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) และบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) แบ่งชุมสายเพื่อให้บริการแก่ชุมชนต่าง ๆ 12 ชุมสาย จำนวนเลขหมายที่เปิดให้บริการแล้ว 90,941 เลขหมาย

2) ไปรษณีย์และโทรเลข การให้บริการด้านไปรษณีย์และโทรเลขทั้งในระดับจังหวัด ระดับภาค ระดับประเทศ และต่างประเทศ ดำเนินการโดยสำนักงานการสื่อสารไปรษณีย์เขต 8 โดยผ่านการให้บริการ โดยที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข 11 แห่ง กระจายอยู่ทั่วทุกอำเภอ

3) วิทยุโทรทัศน์ พื้นที่จังหวัดภูเก็ต ได้รับสัญญาณภาพและเสียงจากสถานีวิทยุโทรทัศน์ได้ชัดเจนทุกช่อง คือ 3,5,7,9, NBT และ Thai PBS และยังมีสถานีวิทยุโทรทัศน์ส่วนภูมิภาค 1 สถานี คือ สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยจังหวัดภูเก็ต กรมประชาสัมพันธ์ ตั้งอยู่บนเขารัง อำเภอเมืองภูเก็ต แพร่ภาพออกอากาศทางช่อง 11 นอกจากนั้นยังมีเคเบิลทีวี 2 สถานี คือ ภูเก็ตเคเบิล และ KPP

4) วิทยุกระจายเสียง จังหวัดภูเก็ตมีสถานีวิทยุกระจายเสียงหลัก 7 สถานี ออกอากาศในระบบ FM 5 สถานี และระบบ FM-AM 2 สถานี มีสถานีวิทยุชุมชน 42 สถานี

5) หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย ได้แก่ หนังสือพิมพ์เสียงใต้, เศรษฐกิจธุรกิจ, ภูเก็ตโพสต์, อันดามันโพสต์, เสียงทักษิณ, อินไซด์ภูเก็ต, มติใต้, และที่ตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ คือ ภูเก็ตกัสเซท

ทรัพยากรธรรมชาติ

1. ป่าไม้

ป่าไม้ของจังหวัดภูเก็ตแบ่งออกได้เป็น 4 แบบใหญ่ ๆ คือ

ป่าเขตร้อนชื้น เป็นป่าค่อนข้างรก ด้านล่างมีไม้เล็ก ๆ ค่อนข้างรกทึบ ส่วนใหญ่อยู่แถบภูเขา หุบเขา เป็นแถบเขาพระแทว เขานาคเกิด เขาบางคู

ป่าชายเลน เป็นป่าไม้ผลัดใบในเขตร้อนชื้น ส่วนใหญ่เรียกว่าป่าโกงกาง ต้นพังกา มีมากแถบด้านตะวันออกของเกาะตั้งแต่ท่าฉัตรไชยตอนเหนือไปจดด้านใต้ แหล่งป่าชายเลนที่สำคัญคือ ป่าชายเลนคลองอู่ตะเภา ป่าชายเลนคลองท่ามะพร้าว ป่าชายเลนคลองพารา ตลอดไปแนวคลองบางโรง คลองท่าเรือ คลองบางชีหล้า และคลองท่าจีน ต้นไม้ที่มีมากในแถบป่าพังกา คือ ต้นพังกา แสม ลำพู ตะบูน ประดู่ทะเล เป้าเหือกปลาหมอ

ป่าชายหาด เป็นป่าโปร่งผลัดใบ ขึ้นในบริเวณที่น้ำทะเลไปถึง ป่าชายหาด เป็นป่าที่ถูกรบกวนมากที่สุด ในการทำที่ปักด่านท่องเที่ยวและการเลี้ยงสัตว์น้ำริมฝั่ง ต้นไม้สำคัญคือ พวงहुกวาง ดินเป็ดทะเล สนทะเล โพธิ์ทะเล หยีน้ำ จิก ป่าชายหาดของภูเก็ต เช่นที่ หาดในยาง ท่าฉัตรไชย

ป่าพรุ ป่าในพื้นที่ลุ่มน้ำท่วมตลอด ชาวภูเก็ตเรียกโพ๊ะ เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสันทรายกั้นน้ำทะเลไว้จนน้ำแห้งลง มีพืชขึ้น เป็นพวก ผักกูด ลำแพ้ง จูด เสม็ด หวายวงช้าง โพละ ของภูเก็ตเคยมี เช่น บริเวณหาดไม้ขาว พรุทับแฉะ พรุยายรัตน์ พรุจืด พรุยาว พรุจิก พรุไม้ขาว ปัจจุบันถูกบุกรุกถมเกือบหมด หากไม่ถมก็จะขุดลอกเป็นแหล่งเก็บน้ำ ทำลายระบบนิเวศน์ที่ภูเก็ต ขณะนี้มีเหลือแค่พรุจิกซึ่งอาจถูกถมในไม่ช้า

ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบก มี 9 ป่า ได้แก่

1. ป่าเขารวก-เขาเมื่อง
2. ป่าควนเขาพระแทว
3. ป่าบางขนุน
4. ป่าเกาะโหลน
5. ป่าเทือกเขากมลา
6. ป่าเทือกเขานาคเกิด

7. ป่าเขาโต๊ะแซะ
8. ป่าเขาสามเหลี่ยม
9. ป่าเขาไม้พอก-ไม้แก้ว

ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าชายเลนมี 7 ป่า ได้แก่

1. ป่าเลนคลองบางชีเหล้า-คลองท่าจีน
2. ป่าเลนคลองเกาะผี
3. ป่าเลนคลองพารา
4. ป่าเลนคลองท่ามะพร้าว
5. ป่าเลนคลองท่าเรือ
6. ป่าเลนคลองอู่ตะเภา
7. ป่าเลนคลองบางโรง

จังหวัดภูเก็ตมีพื้นที่ป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 จำนวน 16 ป่า รวมพื้นที่ป่า 28,029.50 ไร่

พื้นที่ป่าไม้ถาวร	เนื้อที่ (ไร่)	พื้นที่ป่าไม้ถาวร	เนื้อที่ (ไร่)
1. ป่าสนทะเลลายัน	19	9. ป่าเลนคลองท่าเรือ	1,103
2. ป่าเลนคลองอู่ตะเภา	1,034	10. ป่าควนเขากมลา	6,434
3. ป่าเลนคลองท่ามะพร้าว	1,629	11. ป่าเลนคลองมุดง	1,519.50
4. ป่าเลนคลองพารา	916	12. ป่าเลนคลองบางชีเหล้า- คลองท่าจีน	1,211
5. ป่าเขาสามเหลี่ยม	1,481	13. ป่าควนเขานาคเกิด	5,280
6. ป่าบางขนุน	1,122	14. ป่าควนเขาโต๊ะแซะ	132
7. ป่าเลนคลองบางโรง	608	15. ป่าเกาะโหลน	786
8. ป่าควนเขาพระแทว	4,693	16. ป่าเขารวก เขาเมือง	92
รวมเนื้อที่			28,029.50 ไร่

ที่มา: สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต

2. ชายหาดและชายฝั่ง

ชายหาดเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญสำหรับจังหวัดภูเก็ตมีชายหาดที่สวยงามเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั่วโลก วางตัวตามแนวชายฝั่งตะวันตกของเกาะภูเก็ต นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งเพาะปลูกของไข่เต่าทะเล ในบริเวณชายหาดยังมีระบบนิเวศที่สำคัญประการหนึ่ง คือ ป่าชายหาด ซึ่งในปัจจุบันอยู่ในสถานการณ์ที่ถูกทำลายอย่างต่อเนื่อง โดยมีสาเหตุหลัก คือ การสร้างสาธารณูปโภค สาธารณูปการเพื่อรองรับการท่องเที่ยว

3. ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทะเล

แนวชายฝั่งทะเลของประเทศไทย 2,815 กิโลเมตร ซึ่งประกอบด้วยชายฝั่งชนิดต่างๆ เช่น หาดทราย หาดโคลน ป่าชายเลน เป็นต้น พื้นที่บริเวณนี้เป็นบริเวณที่มีทรัพยากรธรรมชาติ ที่มีความหลากหลายด้านนิเวศวิทยา มีคุณค่าและประโยชน์อย่างมาก จึงทำให้เป็นบริเวณที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ปัจจุบันทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งกำลังประสบปัญหาความเสื่อมโทรม อันเนื่องมาจากการเจริญเติบโตของกิจกรรมต่าง ๆ บริเวณชายฝั่ง

ด้านการเมืองและการบริหาร

การปกครอง

จังหวัดภูเก็ต แบ่งการบริหารราชการส่วนภูมิภาค ออกเป็น 3 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเมือง ภูเก็ต อำเภอกะทู้ อำเภอถลาง มีตำบล 17 ตำบล และ 103 หมู่บ้าน การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาล 9 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบลอีก 9 แห่ง

ตารางแสดงข้อมูลเขตการปกครอง

อำเภอ	พื้นที่(ตร.กม)	ระยะห่างจากจังหวัด (กม)	ตั้งเมื่อ	จำนวน	
				ตำบล	หมู่บ้าน
เมืองภูเก็ต	224.000	1	พ.ศ.2481	8	44
กะทู้	67.034	10	พ.ศ.2457	3	13
ถลาง	252.000	19	พ.ศ.2441	6	46
รวม	543.034	-	-	17	103

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต

ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดภูเก็ต เมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2550 มีประชาชนมาใช้สิทธิเลือกตั้งจำนวน 159,241 คน คิดเป็นร้อยละ 74.3 ของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมด ซึ่งถือได้ว่ามีส่วนค่อนข้างสูง ส่วนการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2551 มีผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดจำนวน 108,897 คน คิดเป็นร้อยละ 53.89 และเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จำนวน 108,540 คน คิดเป็นร้อยละ 54.08

ผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดภูเก็ต เมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2550

รายละเอียด	จำนวน	ร้อยละ
1.ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	214,329	100
2.ผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง	159,241	74.30
3.บัตรเสีย	4,066	2.55
4.บัตรไม่ประสงค์ลงคะแนน	15,772	9.90

ผลการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เมื่อวันที่ 20 เมษายน 2551

ประเภท	ผู้มีสิทธิ	ผู้มาใช้สิทธิ	ร้อยละ
1.นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต	202,056	108,897	53.89
2.สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต	200,717	108,540	54.08
- อำเภอเมือง	122,846	62,366	50.77
- อำเภอถลาง	50,201	33,025	65.79
- อำเภอกะทู้	27,670	13,149	47.52

การออกเสียงประชามติ

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการจัดให้มีการออกเสียงประชามติร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2550 โดยมีผู้มีสิทธิออกเสียงลงประชามติของจังหวัดภูเก็ตทั้งหมดจำนวน 216,756 คน มีผู้มาแสดงตนขอรับบัตรทั้งหมด 125,057 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 57.69 ของจำนวนผู้มีสิทธิออกเสียงลงประชามติทั้งหมด โดยมีจำนวนผู้เห็นชอบกับร่าง

รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ 110,936 คน คิดเป็นร้อยละ 88.71 และจำนวนผู้ไม่เห็นชอบ 12,273 คน คิดเป็นร้อยละ 9.81

ตามมาตรา 39 พ.ร.บ.องค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2546 ได้กำหนดให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดควบคุมรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามกฎหมายและเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้มีปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างองค์การบริหารส่วนจังหวัดรองจากนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และรับผิดชอบควบคุมดูแลราชการประจำขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เป็นไปตามนโยบายและมีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนดหรือตามที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมอบหมาย

ข้อมูลแผนอัตรากำลัง ข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานจ้าง ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ปี 2553

ลำดับ ที่	ส่วนราชการ	ข้าราชการ	ลูกจ้างประจำ	พนักงานจ้าง	รวม
1.	สำนักปลัดฯ	38	7	47	92
2.	กองกิจการสภา	12	-	-	12
3.	กองแผนฯ	17	-	1	18
4.	กองคลัง	38	-	5	43
5.	กองช่าง	50	45	74	169
6.	กองพัสดุและทรัพย์สิน	21	-	2	23
7.	กองการศึกษาฯ	32 ข้าราชการครู 164	ประจำ โรงเรียน 2	สำนักงาน 8 โรงเรียน 179	385
8.	กองการท่องเที่ยวและกีฬา	29	-	48	77
9.	กองสาธารณสุข	36	-	3	39
10.	หน่วยตรวจสอบภายใน	5	-	-	5
	รวม	442	54	367	863

ข้อมูลด้านงบประมาณการคลัง

รายได้จากภาษีอากรและค่าธรรมเนียมท้องถิ่นที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตได้รับ

สัดส่วนของเงินรายได้จากการจัดเก็บเองต่อรายได้ที่ได้จากส่วนกลาง						
แหล่งรายได้	จำนวนเงิน					
	ปี 2550	ร้อยละ	ปี 2551	ร้อยละ	ปี 2552	ร้อยละ
1.รายได้ที่ได้จากส่วนกลาง	559,254,361.18	77.63	613,422,614.56	76.84	695,168,732.06	79.29
2.รายได้จากการเก็บเอง	161,161,350.42	22.37	184,854,817.70	23.16	181,620,406.76	20.71
รวมรายได้ทั้งสิ้น	720,415,711.60	100	798,277,432.26	100	876,789,138.82	100
สัดส่วนรายได้จาก ส่วนกลาง : รายได้จากการ เก็บเอง	7.7:2.3		7.7:2.3		7.9:2.1	

ความสามารถในการหารายได้จากการจัดเก็บเอง						
แหล่งรายได้จากการ จัดเก็บเอง	จำนวนเงิน					
	ปี 2550	ร้อยละ	ปี 2551	ร้อยละ	ปี 2552	ร้อยละ
1. หมวดภาษีอากร	57,138,921.96	35.45	67,227,606.77	36.36	77,484,746.24	42.66
2. หมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับและ ใบอนุญาต	76,321,422.57	47.36	82,371,966.83	44.57	63,289,778.72	34.85
3. หมวดรายได้จากทรัพย์สิน	25,322,123.89	15.71	32,796,450.10	17.74	37,448,786.10	20.62
4. หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด	2,348,782.00	1.46	2,392,886.00	1.29	3,104,673.70	1.71
5. หมวดรายได้จากทุน	30,100.00	0.02	65,908.00	0.04	292,422.00	0.14
รวม	161,161,350.42	100	184,854,817.70	100	181,620,406.76	100

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

1. ตาม พรบ.องค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 3 พ.ศ. 2546

มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการภายในเขต อบจ. ดังต่อไปนี้ (มาตรา 45)

- (1) ตรวจข้อบัญญัติโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมาย
 - (2) จัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด
 - (3) สนับสนุนสภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
 - (4) ประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ของสภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น
 - (5) แบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่สภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น
 - (6) อำนาจหน้าที่ของจังหวัดตาม พรบ.ระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498 เฉพาะภายในเขตสภาตำบล
 - (7) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - (7 ทวิ) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
 - (8) จัดทำกิจการใด ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
 - (9) จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
- บรรดาอำนาจหน้าที่ใดซึ่งเป็นของราชการส่วนกลาง หรือราชการส่วนภูมิภาคอาจมอบให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติได้ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

2. อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายกระทรวง(พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดพ.ศ. ๒๕๔๐

ให้กิจการดังต่อไปนี้เป็นการที่ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นสมควรให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดร่วมดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ

- (๑) จัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
- (๒) กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- (๓) บำบัดน้ำเสีย
- (๔) บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๕) วางผังเมือง

(๖) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ซึ่งอย่างน้อยต้องเป็นทางหลวงชนบทตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง

(๗) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำ

(๘) จัดให้มีท่าเทียบเรือ ท่าข้าม ที่จอดรถ และตลาด

(๙) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(๑๐) รักษาความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๑๑) จัดการศึกษา ทำนุบำรุงศาสนา และบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

(๑๒) จัดให้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการกีฬา สถานพักผ่อนหย่อนใจ สวนสาธารณะและสวนสัตว์ ตลอดจนสถานที่ประชุมอบรมสำหรับราษฎร

(๑๓) จัดให้มีการสังคมสงเคราะห์และการสาธารณูปการ

(๑๔) ป้องกันและบำบัดรักษาโรค

(๑๕) จัดตั้งและการบำรุงสถานพยาบาล

(๑๖) ส่งเสริมการท่องเที่ยว

(๑๗) ส่งเสริมและแก้ไขปัญหาการประกอบอาชีพ

(๑๘) กิจการที่ได้มีการกำหนดไว้ในแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

3. อำนาจหน้าที่ตามพรบ.กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

ตามมาตรา 17 ภายใต้งบับมาตรา 16 ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนใน ท้องถิ่น ดังนี้

1. การจัดทำแผนพัฒนาองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นของตนเอง และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

2. การสนับสนุนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น

3. การประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

4. การแบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

5. การคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

6. การจัดการศึกษา

7. การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน

8. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น

9. การส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม
10. การจัดตั้งและดูแลระบบบำบัดน้ำเสียรวม
11. การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม
12. การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ
13. การจัดการและดูแลสถานียขนส่งทั้งทางบกและทางน้ำ
14. การส่งเสริมการท่องเที่ยว
15. การพาณิชย์ การส่งเสริมการลงทุน และการทำการไม่ว่าจะดำเนินการเองหรือร่วมกับบุคคลอื่นหรือจากสหการ
16. การสร้างและบำรุงทางบกและทางน้ำที่เชื่อมต่อระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
17. การจัดตั้งและการดูแลตลาดกลาง
18. การส่งเสริมการกีฬา จารีตประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
19. การจัดให้มีโรงพยาบาลจังหวัด การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ
20. การจัดให้มีพิพิธภัณฑ์และหอจดหมายเหตุ
21. การขนส่งมวลชนและการวิศวกรรมจราจร
22. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
23. การจัดให้มีระบบรักษาความสงบเรียบร้อยในจังหวัด
24. จัดทำกิจกรรมใดอันเป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในเขตและกิจการนั้นเป็นการสมควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด
25. สนับสนุนหรือช่วยเหลือส่วนราชการ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
26. การให้บริการแก่เอกชน ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
27. การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
28. จัดทำกิจกรรมอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
29. กิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

4. อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามประกาศคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจ และหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

ข้อ 1 ลักษณะของการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการให้บริการสาธารณะในเขตจังหวัด

- (1) ดำเนินงานในโครงการที่มีขนาดใหญ่ที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในเขตจังหวัด
- (2) เป็นการดำเนินงานที่ปรากฏถึงกิจกรรมที่เป็นภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดที่มุ่งต่อประโยชน์ของท้องถิ่นหรือประชาชนเป็นส่วนรวมและไม่เข้าไปดำเนินงานที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัดสามารถดำเนินการได้เอง
- (3) เข้าไปดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการในลักษณะที่มีความคาบเกี่ยวต่อเนื่อง หรือมีผู้ที่ได้รับประโยชน์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่า 1 แห่งขึ้นไป

ข้อ 2 ในการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามข้อ 1 องค์การบริหารส่วนจังหวัดควรจะดำเนินการเพื่อให้เป็นไปในลักษณะดังนี้ คือ

- (1) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองและประสานการจัดทำแผนจังหวัด โดยการสร้างและพัฒนาระบบการประสานแผนการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดเพื่อนำไปสู่การใช้จ่ายงบประมาณในการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความสมดุลและคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ
- (2) การก่อสร้างและบำรุงรักษาโครงการที่เป็นโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ หรือมีการเกี่ยวเนื่องกันหลายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือในลักษณะที่เป็นเครือข่ายหลักในการเชื่อมโยงกับแผนงานโครงการที่ดำเนินการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด
- (3) การจัดการศึกษา สาธารณสุข การสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับประชาชนในระดับจังหวัด และไม่เป็นการซ้ำซ้อนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขยายศักยภาพและมุ่งต่อผลสัมฤทธิ์ในการพัฒนาการศึกษา สาธารณสุข การสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด
- (4) การส่งเสริมจารีตประเพณี วัฒนธรรม การท่องเที่ยว การส่งเสริมการลงทุนและพาณิชย์กรรมของจังหวัด
- (5) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดโดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำหน้าที่เป็นองค์กรหลักในการกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูลรวม การดูแลระบบบำบัดน้ำเสียรวมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด
- (6) ให้บริการด้านเทคนิควิชาการ เครื่องมือ เครื่องจักรกล บุคลากร แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในเขตจังหวัด

(7) ดำเนินการตามภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนภารกิจตามที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการ กำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมถ่ายโอนที่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด “มีหน้าที่ที่ต้องทำ”

ข้อ 3 การให้การสนับสนุนแก่ประชาคม องค์กรประชาชน ควรเป็นไปในลักษณะของการส่งเสริม ความสามารถดำเนินการ โดยใช้ศักยภาพของตนเองในการบริหารจัดการในลักษณะของการร่วมคิดร่วมทำ ร่วมรับผลประโยชน์ โดยไม่ให้การสนับสนุนในลักษณะของการให้สิ่งของ หรือการเข้าไปดำเนินการแทน

5. ข้อเสนอจากคำพิพากษาศาลปกครองขอนแก่น

ศาลปกครองขอนแก่นคำพิพากษาในคดีหมายเลขคำที่ 354/2546 คดีหมายเลขแดงที่ 22/2547 โดยสรุปสาระสำคัญของการกำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดดังกล่าว ว่า

องค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติหน้าที่ในภาพรวมของจังหวัดและภารกิจที่มีความเกี่ยวเนื่องระหว่างพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่าหนึ่งแห่งขึ้นไป และประสานงานให้ความร่วมมือ และสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก ตลอดทั้งดำเนินการในกิจการที่ครอบคลุมพื้นที่กว้าง เป็นกิจการที่ต้องการความเป็นเอกภาพ และเป็นเรื่องที่เกินขีดความสามารถของหน่วยการปกครองท้องถิ่นขนาดเล็กจะกระทำได้

เมื่อมีการกำหนดอำนาจหน้าที่เช่นนี้แล้ว องค์การบริหารส่วนจังหวัดจะยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไป ตามเดิมดังที่เคยปฏิบัติมาโดยถือว่ายังคงสามารถทำหน้าที่ได้ทุกอย่างตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 45 แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด(ฉบับที่ 2)พ.ศ. 2542 กฎกระทรวง(พ.ศ. 2541) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 และมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ต่อไปอีกไม่ได้แล้ว แต่การจัดทำบริการสาธารณะที่เป็นภารกิจซ้ำซ้อนในพื้นที่เดียวกันกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นจะต้องถูกจำกัดขอบเขตให้มีอำนาจหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะตามที่กำหนดในประกาศดังกล่าวเท่านั้น

บทที่ 3

การวิเคราะห์ศักยภาพในการพัฒนา

3.1 หลักแนวคิดในการพัฒนาท้องถิ่น

3.1.1 การพัฒนาตามยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน (กระบี่ พังงา ภูเก็ต)

วิสัยทัศน์ของกลุ่มจังหวัด (vision)

"ศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลระดับโลก เป็นประตูเชื่อมโยงเศรษฐกิจสู่นานาชาติ"

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การพัฒนาสิ่งดึงดูดใจและผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวอันดามันให้เชื่อมโยงและ
เกื้อหนุนซึ่งกันและกัน (Product/Supply)

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาการตลาดการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการเพื่อรักษานักท่องเที่ยวเดิมและเพิ่ม
ปริมาณนักท่องเที่ยวคุณภาพ (Marketing/Demand)

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนากลไกการจัดการการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันร่วมกัน
(Product/Supply)

เป้าประสงค์

1. การบรรลุตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ตามที่กำหนดไว้
2. การเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยว
3. การเพิ่มคุณภาพด้านการจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน
4. การสร้างมูลค่าเพิ่มของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย ปี 2553- 2556
■ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว	15
■ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	60

กลยุทธ์

กลยุทธ์การพัฒนาจำแนกตามประเด็นยุทธศาสตร์ได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1: การพัฒนาสิ่งดึงดูดใจและผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวอันดามันให้เชื่อมโยงและเกี่ยวพันซึ่งกันและกัน (Product/Supply)

กลยุทธ์

- 1.1 พัฒนาและจัดการกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานระดับสากล (Destination Development)
 - 1) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงด้านวัฒนธรรม ธรรมชาติ และเกษตร
 - 2) พัฒนามาตรฐานด้านความปลอดภัย
 - 3) สร้างมาตรฐานด้านการท่องเที่ยวอันดามัน
 - 4) พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวอันดามัน
 - 5) พัฒนาสุนทรียศาสตร์และความรู้สึกแตกต่างของการท่องเที่ยวอันดามันกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ เช่น การสร้างเสน่ห์ของอันดามัน
 - 6) เร่งสร้างมาตรการการควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน ตามความสามารถทางการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว เช่น การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม
 - 7) พัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันให้เป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีความสะดวกด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT)

- 8) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวใหม่ๆ ตามความต้องการของนักท่องเที่ยว เช่น แหล่งท่องเที่ยวแบบสปา การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การจัดประชุมและแสดงสินค้า น้ำพุร้อน กีฬา และมารีน่า
 - 9) พัฒนาลินี้าของที่ระลึกที่สะท้อนความเป็นอันดามันให้ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว
 - 10) สนับสนุนการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน
 - 11) เร่งสร้างปัจจัยพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน
 - 12) สนับสนุนการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันให้มีปัจจัยพื้นฐานและสังคมที่สงบสุข
- 1.2 การสร้างการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (Tourism Cluster Linkage)
- 1) เร่งพัฒนาความเชื่อมโยงด้านระบบการคมนาคมขนส่งสำหรับการท่องเที่ยว
 - 2) เร่งสร้างความเชื่อมโยงของแหล่งท่องเที่ยวภายในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน
 - 3) เร่งสร้างความเชื่อมโยงของโปรแกรมการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน
- 1.3 การสนับสนุนฐานการผลิตสำหรับภาคการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (Supporting Base for Tourism Cluster)
- 1) สนับสนุนมาตรฐานคุณภาพอาหาร เพื่อตอบสนองต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอันดามัน
 - 2) เร่งพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรและสมุนไพรเพื่อตอบสนองอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
 - 3) สนับสนุนการพัฒนามาตรฐานสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ให้เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยใช้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นตลาดสินค้าหลัก

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาการตลาดการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการเพื่อรักษานักท่องเที่ยวเดิมและเพิ่มปริมาณนักท่องเที่ยวคุณภาพ (Marketing/Demand)

กลยุทธ์

- 2.1 เร่งสร้างจุดยืนผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันร่วมกัน (Product Positioning)

2.2 เร่งสร้างภาพลักษณ์เชิงบวกทางการท่องเที่ยวต่อประชาคมโลก

(Re-Branding)

2.3 สนับสนุนการสร้างกลยุทธ์ทางการตลาดเพื่อรักษานักท่องเที่ยวเดิม

2.4 พัฒนากลยุทธ์ทางการตลาดที่สามารถเจาะกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ

2.5 สนับสนุนการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน โดยการจัด Road show และเทศกาลส่งเสริมการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.6 สนับสนุนการดำเนินการตลาดการท่องเที่ยวแบบพันธมิตรกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 :การพัฒนากลไกการจัดการการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันร่วมกัน

(Product/Supply)

กลยุทธ์

3.1 เร่งพัฒนาคุณภาพบุคลากรให้มีมาตรฐาน เพื่อตอบสนองต่อการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

3.2 เร่งพัฒนาศักยภาพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถวางแผนการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่วางอยู่บนฐานทรัพยากรและภูมิปัญญาอันดามัน

3.3 พัฒนาชุมชนอันดามันสู่การเป็นเจ้าบ้านที่ดี

3.4 สนับสนุนการสร้างศูนย์พัฒนาจัดการ และตรวจสอบการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

3.5 ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวอันดามัน เพื่อสร้างความรู้สึกร่วมกัน

3.6 สร้างเครือข่ายการจัดการความรู้ทางการท่องเที่ยวกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านและประเทศคู่ค้าสำคัญ

3.7 เร่งพัฒนาฐานเศรษฐกิจหลักของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน เพื่อสนับสนุนให้มีภาวะเศรษฐกิจที่เอื้อต่อการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

3.1.2 การพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

วิสัยทัศน์จังหวัดภูเก็ต (Vision)

“ ศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลระดับโลกมีคุณภาพชีวิตที่ดีมีเอกลักษณ์วัฒนธรรมและมีการพัฒนาที่ยั่งยืน ”

● พันธกิจ (Mission)

1. เสริมสร้างและพัฒนาฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว โครงสร้างพื้นฐาน ภาควิชาการสู่มาตรฐานสากล
2. ส่งเสริมการค้าการลงทุนด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดควบคู่ขนานไปกับภาคเกษตรกรรม
3. เสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว/ชุมชน คู่ความเป็นสังคมที่มีความสุขและปลอดภัยอย่างยั่งยืน
4. พัฒนาคุณภาพชีวิตและมาตรฐานการให้บริการสุขภาพสู่มาตรฐานสากล รวมทั้งการพัฒนากระบวนการเฝ้าระวังควบคุมโรคและภัยทางสุขภาพ
5. สร้างความมั่นคงภายในจังหวัดภายใต้การบูรณาการขององค์กรภาครัฐและภาคประชาชน
6. ฟื้นฟูดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ความสมดุลและยั่งยืน
7. พัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐสู่ความเป็นเลิศเพื่อสร้างความพึงพอใจและความเชื่อมั่นให้กับประชาชนและผู้รับบริการ
8. ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
9. ส่งเสริม อนุรักษ์ ด้านประวัติศาสตร์ เอกอัครราชทูตวัฒนธรรมสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
10. ส่งเสริมการใช้พลังงานทางเลือก

● เป้าประสงค์รวม (Objectives)

เพื่อบรรลุตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ตามที่กำหนดไว้ โดย

1. มีจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น
2. พัฒนาพื้นที่และศักยภาพของจังหวัด เพื่อการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลระดับโลก เชื่อมโยงกับศิลปวัฒนธรรม และเอกลักษณ์ของจังหวัด บนฐานทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมั่นคงและยั่งยืน
3. เพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาผลผลิตภาคเกษตร ควบคู่ไปกับการการเจริญเติบโตด้านการท่องเที่ยว
4. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคงและปลอดภัย
5. การเป็นเมืองน่าอยู่น่าเที่ยวอย่างยั่งยืน
6. พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐสู่การเป็นศูนย์กลางด้านการบริการ

● ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายการพัฒนา (KPI/Targets)

ตัวชี้วัด	เป้าหมายปี 2553	เป้าหมายปี 2554	เป้าหมายปี 2555	เป้าหมายปี 2556
- รายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการท่องเที่ยว - นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อมาตรฐานความปลอดภัยและการให้บริการ - ประชาชนได้รับการศึกษา เรียนรู้ และพัฒนาตนเองตลอดชีวิต - ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี - ประชาชนได้รับการบริการของรัฐอย่างทั่วถึง - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการคุ้มครองป้องกันการบุกรุก ทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ร้อยละ 5/ปี ร้อยละ 80 ร้อยละ 80 ร้อยละ 80 ร้อยละ 80 ร้อยละ 10/ปี	ร้อยละ 5/ปี ร้อยละ 80 ร้อยละ 80 ร้อยละ 80 ร้อยละ 80 ร้อยละ 10/ปี	ร้อยละ 5/ปี ร้อยละ 80 ร้อยละ 80 ร้อยละ 80 ร้อยละ 80 ร้อยละ 10/ปี	ร้อยละ 5/ปี ร้อยละ 80 ร้อยละ 80 ร้อยละ 80 ร้อยละ 80 ร้อยละ 10/ปี
- ระดับความสำเร็จของการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม - ร้อยละของระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อคุณภาพการให้บริการและการดำเนินงานของหน่วยงาน ภาครัฐ - ร้อยละของหน่วยงานภาครัฐมีการพัฒนาขีดสมรรถนะ ของบุคลากร - ร้อยละของหน่วยงานภาครัฐมีพัฒนาด้านคุณภาพการ บริหารจัดการได้ตามเป้าหมาย - ร้อยละของประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารจากภาครัฐ	ร้อยละ 70 ร้อยละ 80 ร้อยละ 70 ร้อยละ 80 ร้อยละ 80	ร้อยละ 70 ร้อยละ 80 ร้อยละ 70 ร้อยละ 80 ร้อยละ 80	ร้อยละ 70 ร้อยละ 80 ร้อยละ 70 ร้อยละ 80 ร้อยละ 80	ร้อยละ 70 ร้อยละ 80 ร้อยละ 70 ร้อยละ 80 ร้อยละ 80

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด (Strategies)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 ศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลระดับโลก

เป้าประสงค์	มีรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น
-------------	---

ตัวชี้วัด	เป้าหมายปี 2553	เป้าหมายปี 2554	เป้าหมายปี 2555	เป้าหมายปี 2556
- รายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการท่องเที่ยว - นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อมาตรฐานความปลอดภัยและการให้บริการ	ร้อยละ 5/ปี ร้อยละ 80	ร้อยละ 5/ปี ร้อยละ 80	ร้อยละ 5/ปี ร้อยละ 80	ร้อยละ 5/ปี ร้อยละ 80

กลยุทธ์หลัก

- ส่งเสริมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อสร้างมูลค่าให้กับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- ปรับโครงสร้างพื้นฐานให้มีคุณภาพสู่มาตรฐานสากลและเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว
- ยกระดับมาตรฐานด้านการบริการและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว รวมทั้งบุคลากรด้านการท่องเที่ยวสู่มาตรฐานสากล
- ส่งเสริมการตลาดทั้งในและต่างประเทศ เพื่อสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของจังหวัด
- สร้างความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในเรื่องธรรมาภิบาล การก่อการร้ายสากล และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ส่งเสริมการพัฒนาสินค้าและผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว โดยเน้น Mice, Health and Service, International Medical Service, Health Tourism, Spa, OTOP, Marina
- สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งระดับทวิภาคีและพหุภาคี ตามแผน IMT-GT/BETEC เชื่อมโยงด้านเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน การท่องเที่ยว การขนส่งทั้งทางบก ทางทะเล และทางอากาศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2
คุณภาพชีวิตที่ดี มีเอกลักษณ์วัฒนธรรม

เป้าประสงค์	ประชาชนคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคงในชีวิต
-------------	---

ตัวชี้วัด	เป้าหมายปี 2553	เป้าหมายปี 2554	เป้าหมายปี 2555	เป้าหมายปี 2556
● ประชาชนได้รับการศึกษา เรียนรู้ และพัฒนาตนเองตลอดชีวิต	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80
● ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80
● ประชาชนได้รับการบริการของรัฐอย่างทั่วถึง	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80

กลยุทธ์หลัก

1. เพิ่มรายได้ ลดรายจ่าย ขยายโอกาส ในอาชีพอย่างยั่งยืนให้แก่ประชาชน
2. สร้างหลักประกันและคุ้มครองสิทธิทางสังคมที่มีคุณภาพและเป็นธรรม
3. เสริมสร้างครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง และส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนสู่ความเป็นสังคมที่มีความสุขอย่างยั่งยืน
4. ส่งเสริมการเรียนรู้ สืบสานศิลปวัฒนธรรม สร้างเอกลักษณ์ที่ยั่งยืน
5. ส่งเสริมคุณภาพชีวิต และยกระดับมาตรฐานการให้บริการสุขภาพสู่มาตรฐานสากล รวมทั้งพัฒนาระบบการเฝ้าระวังโรค และภัยทางสุขภาพ
6. ส่งเสริมการเรียนรู้ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์	- บริหารจัดการและใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ความสมดุลและยั่งยืน - ส่งเสริมการใช้พลังงานทางเลือก
-------------	---

ตัวชี้วัด	เป้าหมายปี 2553	เป้าหมายปี 2554	เป้าหมายปี 2555	เป้าหมายปี 2556
● ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการคุ้มครองป้องกัน การบุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ร้อยละ 10 /ปี	ร้อยละ 10 /ปี	ร้อยละ 10 /ปี	ร้อยละ 10 /ปี
● ระดับความสำเร็จของการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70
● ร้อยละของการใช้พลังงานทดแทน	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5

กลยุทธ์หลัก

1. สงวน คุ้มครอง อนุรักษ์ การใช้ประโยชน์และฟื้นฟูสภาพป่าและทรัพยากรธรรมชาติอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน
2. ควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อลดผลกระทบคุณภาพชีวิต
3. การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ
4. การพัฒนาภูเก็ตเป็นเมืองน่าอยู่ น่าเที่ยว
5. ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานตามโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำรินในพื้นที่
6. ลดการใช้พลังงานจากฟอสซิลโดยการนำพลังงานทดแทนมาใช้ทุกรูปแบบ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4
การพัฒนาระบบบริหารงานให้มีความเป็นเลิศ

เป้าประสงค์	- องค์กรมีการบริหารจัดการที่ดี - ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของภาครัฐ
-------------	--

ตัวชี้วัด	เป้าหมายปี 2553	เป้าหมายปี 2554	เป้าหมายปี 2555	เป้าหมายปี 2556
● ร้อยละของระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อคุณภาพการให้บริการและการดำเนินงานของหน่วยงาน ภาครัฐ	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80
● ร้อยละของหน่วยงานภาครัฐมีการพัฒนาขีดสมรรถนะของบุคลากร	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70
● ร้อยละของหน่วยงานภาครัฐมีพัฒนาด้านคุณภาพการบริหารจัดการได้ตามเป้าหมาย	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80
● ร้อยละของประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารจากภาครัฐ	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80

กลยุทธ์หลัก

1. พัฒนาระบบการทำงานของภาครัฐให้มีความโปร่งใส รวดเร็ว ถูกต้อง เป็นธรรม
2. ใช้เทคโนโลยีและการสนเทศพัฒนาระบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
3. เสริมสร้างธรรมาภิบาลและการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทุกระดับ เพื่อสร้างการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขของทุกภาคส่วนในสังคม
4. พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรและองค์กรให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่สามารถยอมรับได้

3.1.3 การพัฒนาตามนโยบายผู้บริหารท้องถิ่น

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต (นายไพบูลย์ อูปิตสุงค์) ได้วางกรอบ การพัฒนา องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ซึ่งได้แถลงต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2551 โดยแบ่งยุทธศาสตร์การพัฒนออกเป็น 8 ด้านหลัก และมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

1. นโยบายด้านการบริหาร การเมือง การปกครอง

1) การพัฒนาเชิงพื้นที่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตจะต้องเป็นองค์กรกลางประสานทุก ภาคส่วน ไม่ว่าภาคราชการ เช่น องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล หน่วยงานราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และองค์กรเอกชนรวมถึงประชาคมในหมู่บ้านตำบลต่าง ๆ เพื่อเชื่อมโยงความคิดและปัญหาของชุมชนอย่างเป็นกระบวนการ ตลอดจนถึงบูรณาการแผนการพัฒนาจังหวัดภูเก็ตให้เป็นเอกภาพ

2) การบริหารแบบกลุ่มเป้าหมาย จะต้องให้ประชาชนเป็นศูนย์กลางในการกำหนดนโยบาย เพื่อให้ทราบได้ชัดเจนว่า ประชาชนกลุ่มใดจะได้รับประโยชน์จากนโยบายมากน้อยเพียงใด โดยส่งเสริม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบายและการตัดสินใจในเรื่องสำคัญที่มีผลกระทบต่อวิถีชีวิต ของประชาชนโดยตรง ตลอดจนร่วมมือกับองค์กรสาธารณประโยชน์ สถาบันทางวิชาการ และสื่อสาร มวลชน ในการร่วมดำเนินการ

3) ปรับปรุงกระบวนการบริหารจัดการ องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตจะต้องยึด “หลักการ บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” (Good Governance) และปรับเปลี่ยนวิธีการทำงานเพื่อมุ่งไปสู่การเป็นองค์กร สมัยใหม่ ที่ทำงานเชิงรุกแบบบูรณาการ มีความคล่องตัวรวดเร็ว มีขีดสมรรถนะและสร้างผลงานได้สูง (high performance) เปิดเผย โปร่งใส ตรวจสอบได้ เพื่อเป็นที่ไว้วางใจของประชาชน โดยเปิดโอกาสให้ตัวแทน ภาคประชาชนได้มีส่วนร่วมติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล การปฏิบัติงานตามนโยบาย ให้เป็นไปตาม แนวทางที่กำหนดไว้

4) เพิ่มประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหา รวมทั้งการให้บริการเชิงรุก เพื่อประโยชน์สุขของพื น้องประชาชนชาวจังหวัดภูเก็ตโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมการบริหารจัดการที่ทันสมัย

5) จัดให้มีศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์เพื่อช่วยเหลือประชาชน โดยจัดให้มี Call Center เพื่อรับ ฟังปัญหาความต้องการ อันจะนำไปสู่การแก้ปัญหาอย่างทันท่วงที รวมตลอดถึงการจัดให้ที่ปรึกษาด้าน กฎหมายเพื่อเป็นที่พึ่งแก่ประชาชน

6) จัดโครงการ อบจ.สัญจร เพื่อให้บริการชุมชนและรับทราบปัญหาความต้องการของ ประชาชนถึงบ้าน

7) สนับสนุนให้บุคลากรขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต พร้อมให้บริการประชาชน อย่างเต็มที่และความเต็มใจ

8) พัฒนาองค์การและบุคลากรขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต โดยจัดให้มีการฝึกอบรม และส่งเสริมศักยภาพของบุคคล

9) มุ่งสร้างขวัญกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตในทุกระดับ ด้วยการดูแลสวัสดิการและค่าตอบแทนที่เหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมให้มีความก้าวหน้าในการทำงาน โดยกำหนดแนวทางการบริหารงานบุคคลที่มีประสิทธิภาพและเป็นไปตามหลักคุณธรรม

10) ส่งเสริมเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประชาคมท้องถิ่นในจังหวัดภูเก็ตให้มีความเข้มแข็ง

11) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นในทุกด้านเพื่อให้ชาวภูเก็ตทุกคนได้มีส่วนในการสร้างอนาคตร่วมกัน

2. ด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

เศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ตขึ้นอยู่กับการท่องเที่ยวเป็นหลัก เนื่องจากจังหวัดภูเก็ตมีจุดแข็ง (Strength) ในด้านการท่องเที่ยวอยู่หลายประการ ไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรท่องเที่ยวทั้งดงาม โดเด่น หลากหลายและมีชื่อเสียงระดับโลก ทรัพยากรมนุษย์มีความพร้อมที่จะได้รับการพัฒนา มีความได้เปรียบด้านทำเลที่ตั้งที่เหมาะสม มีฐานเศรษฐกิจที่มั่นคงและหลากหลาย มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานและบริการสิ่งอำนวยความสะดวก มีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด แต่ช่วงเวลาที่ผ่านมามีจังหวัดภูเก็ตได้รับการจัดสรรงบประมาณจากรัฐบาล เพื่อการพัฒนาและใช้ศักยภาพดังกล่าวอันจะนำมาซึ่งรายได้ทางเศรษฐกิจที่สูงขึ้นน้อยมาก นโยบายด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จึงเน้นการดำเนินการใน 2 ส่วน คือ การสนับสนุน ผลักดันการแปลงแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ตของรัฐบาลให้เป็นจริงในทางปฏิบัติ และ 2) ใช้ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อส่งเสริมพัฒนาจังหวัดภูเก็ตให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลระดับ Premium World Class อันจะนำมาซึ่งรายได้ของประชาชนและจังหวัดโดยรวม กล่าวคือ

1) สนับสนุน ผลักดันแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ตและรัฐบาล ที่จะสร้างความแตกต่างเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มการท่องเที่ยว (Increase Value From Tourism) เช่น การก่อสร้างศูนย์ประชุมและแสดงสินค้านานาชาติ (MICE) การส่งเสริมให้จังหวัดภูเก็ตเป็นศูนย์บริการสุขภาพและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (International Medical Service, Health Service and Spa Health Tourism) การพัฒนาจังหวัดภูเก็ตเป็นแหล่งการ ช้อปปิ้งนานาชาติ (Shopping Paradise, OTOP Bazaar) การใช้จุดเด่นเรื่องอาหารในการพัฒนาการท่องเที่ยว

2) รักษาสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ทางสังคม และทางทัศนียภาพของภูเก็ต

3) พัฒนาฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ วัฒนธรรม และปรับโครงสร้างพื้นฐานให้มีคุณภาพสู่มาตรฐานสากล

4) สนับสนุนการยกระดับมาตรฐาน ด้านบริการ และธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวสู่มาตรฐานสากล

5) ส่งเสริมการตลาดทั้งในและต่างประเทศ

6) สนับสนุนให้มีการผลิตบุคลากรเพื่อรองรับการท่องเที่ยวและกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง

7) ส่งเสริมให้มีการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวในภูเก็ตทุกประเภท ทุกระดับอย่างต่อเนื่องโดยความร่วมมือระหว่างสถาบันศึกษากับผู้ประกอบการ

8) ขยายตลาดท่องเที่ยวเชิงรุก เช่น สร้างการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์

9) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวในชุมชน เพื่อให้มีการกระจายรายได้อย่างทั่วถึง

10) สนับสนุนการท่องเที่ยวในเขตเมือง เพื่อฟื้นฟูธุรกิจและเศรษฐกิจในเขตเมือง

11) เพิ่มคุณค่าย่านสำคัญทางประวัติศาสตร์ของจังหวัดภูเก็ต และสนับสนุนการอนุรักษ์อาคารเก่าที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ เพื่อพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์

12) ส่งเสริมสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ด้านวิถีชีวิต วัฒนธรรม ประเพณีของจังหวัดภูเก็ต

13) สร้างศูนย์แสดงสินค้าสำหรับรองรับสินค้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อจำหน่ายให้กับนักท่องเที่ยวและเพิ่มรายได้ให้กับประชาชน

14) สนับสนุนการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวโดยฟื้นฟูพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการท่องเที่ยวให้ดียิ่งขึ้น และสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเชิงพื้นที่ที่มีศักยภาพ สามารถเชื่อมโยงธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม และวิถีชีวิตของชุมชน ควบคู่กับการส่งเสริมตลาดนักท่องเที่ยวคุณภาพ เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มคุณธรรมสุขภาพ กลุ่มประชุมและแสดงสินค้า เป็นต้น

15) จัดตั้งศูนย์ข้อมูลทางการท่องเที่ยวเพื่อให้บริการแก่นักท่องเที่ยว

16) สนับสนุนการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพและความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว รวมทั้งระบบเตือนภัย

3. ด้านการศึกษา

องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต มีภารกิจในการรับถ่ายโอนภารกิจด้านการจัดการ ศึกษาขั้นพื้นฐานจากกระทรวงศึกษาธิการ โดยจัดให้มีสถานที่เรียน อุปกรณ์การเรียนการสอน สื่อผ่านนักเรียน อาหารกลางวันให้พอเพียง ยึดกรอบของแผนการศึกษาแห่งชาติและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 มุ่งสู่สังคมความรู้อย่างมีคุณภาพ โดยสมาชิกในสังคมต้องคิดเป็น คิดชอบ ทำเป็น ทำชอบ และแก้ปัญหาเป็น แก้ปัญหาชอบ และต้องรู้อย่างมีคุณภาพ โดยมีพื้นฐานความรู้ในด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ และสามารถสื่อสารทำความเข้าใจ สามารถฟัง พูด อ่าน เขียน และคิด รวมทั้ง

มีความสามารถในการประกอบสัมมาอาชีพเป็นผู้นำที่ดี อยู่ดีมีสุข ในสังคมที่หลากหลายวัฒนธรรม โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

- 1) เร่งแก้ไขปัญหาคาราคาเข่งในทุกโรงเรียนทั่วทั้งจังหวัด โดยสนับสนุนให้ความช่วยเหลือสถานศึกษาในจังหวัดภูเก็ตให้มีครูที่มีคุณภาพและเพียงพอต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- 2) สนับสนุนอุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการศึกษาแก่สถาบันการศึกษาทุกระดับ
- 3) ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษา ให้เกิดความเท่าเทียมกัน在全省
- 4) จัดให้มีโรงเรียนต้นแบบทางการศึกษาปฐมวัยในจังหวัดภูเก็ต เพื่อจัดการ ศึกษาและเตรียมความพร้อมทางด้านทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมให้กับเด็กปฐมวัย ตลอดจนสนับสนุนให้มีการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอย่างทั่วถึง
- 5) ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรและสถานศึกษาในสังกัด ได้รับการพัฒนาคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ เสริมสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- 6) ส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนในจังหวัดภูเก็ต ให้มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศในการติดต่อสื่อสาร โดยเน้นฝึกอบรมและเผยแพร่ความรู้ด้านภาษาต่างประเทศที่เยาวชนให้ความสนใจโดยเน้นความร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญเจ้าของภาษา
- 7) ส่งเสริมการเรียนรู้คุณธรรม สนับสนุน ให้สถาบันศาสนาเข้ามามีส่วนร่วมในการเผยแพร่ความรู้ โดยการนำหลักธรรมของศาสนามาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม
- 8) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีหลักสูตรการศึกษาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตและความต้องการของชุมชน เพื่อพัฒนาอาชีพ
- 9) ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนชาวจังหวัดภูเก็ต ได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เพื่อให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจการเมืองและสังคม

4. ด้านสาธารณสุข

องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตได้จัดตั้งกองสาธารณสุข โดยมีหน้าที่บริหารจัดการเกี่ยวกับงานรักษาพยาบาล งานส่งเสริมสุขภาพ งานสาธารณสุขมูลฐาน เป็นหลัก เพื่อดูแลสุขภาพอนามัยของประชาชน ดังนั้น นโยบายเกี่ยวกับการจัดตั้งโรงพยาบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดจึงมีความจำเป็น แต่การบริหารงานสาธารณสุขจะต้องปรับเปลี่ยนวิธีการบริหารใหม่ โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ ส่วนที่เป็น **ชุดบริการในระดับปฐมภูมิ (Primary care)** และ **ชุดบริการโดยโรงพยาบาล** ที่ต้องการเข้ารับบริการเป็นผู้ป่วยในโรงพยาบาล หรือต้องการเทคโนโลยีทางการแพทย์มากขึ้น ทั้งนี้โดยเน้น **“การบริการสาธารณสุขเชิงรุก”** ในด้านระบบบริการปฐมภูมิ เช่น จัดตั้ง **“ศูนย์บริการสาธารณสุขชุมชน”** เพื่อให้ประชาชนในชุมชนมีโอกาสรับบริการทางการแพทย์มากขึ้น โดยไม่ต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปรับบริการ

ภายนอกชุมชน และลดความแออัดในการให้บริการของโรงพยาบาลรัฐและโรงพยาบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต โดยมีแนวทางการดำเนินการดังนี้

- 1) จะบริหารจัดการ โรงพยาบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนทั้งในด้านประสิทธิภาพ ความเท่าเทียมและ คุณภาพ
- 2) พัฒนาสถานบริการสาธารณสุขใกล้บ้านให้มีคุณภาพมาตรฐานให้ทำหน้าที่เป็นผู้จัดการบริการรองรับการดูแลผู้ป่วยที่ส่งต่อกลับมาจากโรงพยาบาลขนาดใหญ่ หรือการทำหน้าที่เป็น “พี่เลี้ยง” ที่ให้ความช่วยเหลือและแนะนำครอบครัวผู้ป่วยที่มีความพร้อมในการรับผู้ป่วยไปดูแลต่อที่บ้าน ซึ่งถือเป็นสถานที่ที่ทำให้ผู้ป่วยทุกคนรู้สึกอุ่นใจมากที่สุด
- 3) จัดรศพันตกรรม เคลื่อนที่บริการในชุมชนและ โครงการแพทยพยาบาลเยี่ยมบ้าน
- 4) สนับสนุนเครือข่าย อสม. ให้มีความมั่นคง เข้มแข็ง เพื่อบริการสาธารณสุข

5. ด้านคุณภาพชีวิต

สังคมจะมีความมั่นคงได้ ประชาชนต้องมีคุณภาพชีวิตที่ดี ความหมายของ “คุณภาพชีวิต” ไม่เพียงเป็นความไม่เจ็บไม่ป่วยไม่ไข้ แต่มีความหมายมากกว่านั้น อาทิ การมีความสุข อยู่ดีมีสุข การมีที่อยู่ที่ดี การมีสุขภาพที่ดี การมีชีวิตที่ยืนยาว จนถึงสิ่งแวดล้อมที่ดี ความปลอดภัย นโยบายการบริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จะมุ่งเน้นสนับสนุนการมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าของประชาชน เด็ก เยาวชน ผู้พิการ หรือผู้ด้อยโอกาสให้ได้รับการดูแลอย่างทั่วถึง ดังนี้

- 1) ส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์เยาวชนและศูนย์ผู้สูงอายุ เพื่อการกีฬาและนันทนาการ
- 2) ส่งเสริมเบี้ยยังชีพสำหรับผู้ด้อยโอกาส คนพิการ ผู้สูงอายุ และผู้ป่วยโรคเอดส์ในภาวะเศรษฐกิจถดถอย
- 3) สนับสนุนเครือข่าย อปพร.ให้มีความเข้มแข็ง เพื่อบริการด้านความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของชุมชน
- 4) สนับสนุนให้จัดสร้างสนามกีฬาระดับมาตรฐาน และสถานที่ออกกำลังกายสวนสาธารณะ เพื่อให้บริการอย่างทั่วถึง
- 5) ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งศูนย์ศิลปะ ศาสนาและวัฒนธรรมในชุมชน
- 6) สนับสนุนและส่งเสริมการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และป้องกันปัญหายาเสพติด
- 7) สนับสนุนส่งเสริม ทะนุบำรุงศาสนาและจริยธรรม
- 8) ส่งเสริมการพัฒนาจาริตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงาม ของจังหวัดภูเก็ต

9) ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาอบรมและการฝึกอาชีพตามความเหมาะสม และความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น เพื่อพัฒนารายได้ของประชาชน

6. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เพื่อพัฒนาและส่งเสริมความจำเป็นด้าน โครงสร้างพื้นฐานแก่ประชาชนจังหวัดภูเก็ต จึงวางนโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน ดังนี้

- 1) ส่งเสริมสนับสนุนการวางระบบการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นและความต้องการของประชาชนในการดำรงชีวิตอย่างเพียงพอ
- 2) ส่งเสริมการพัฒนาและรักษาดูแลแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อให้มีน้ำสะอาดเพียงพอต่อการอุปโภค บริโภค และเร่งแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำ
- 3) พัฒนาระบบขนส่งมวลชน เพื่อรองรับการคมนาคมภายในจังหวัด สนับสนุนการใช้วิศวกรรมจราจร เพื่อแก้ปัญหาจราจร เช่น สร้างอุโมงค์ ทางลอด ทางข้ามและถนนเพิ่ม ตลอดจนให้บริการรถโดยสารฟรีแก่นักเรียน นักศึกษา เพื่อลดปัญหาจราจรแออัด
- 4) สนับสนุนการสร้างศาลาที่พักผู้โดยสารริมทาง
- 5) สนับสนุนการก่อสร้างปรับปรุงถนน ทางระบายน้ำ สะพานท่าเทียบเรือ และโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น และเชื่อมโยงเครือข่ายโครงสร้างพื้นฐานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ
- 6) แก้ไขปัญหาความจำเป็นเดือดร้อนของประชาชนด้าน โครงสร้างพื้นฐานที่มีการร้องขอ ร้องทุกข์โดยเร่งด่วน และเร่งรัดประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น
- 7) ประสานร่วมมือกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือส่วนราชการอื่นเพื่อทำหน้าที่สนับสนุนเครื่องมือ เครื่องจักรกล ผู้ปฏิบัติงานที่มีความชำนาญการในการก่อสร้าง ซ่อมแซม ปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่จังหวัด แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและส่วนราชการตามที่ได้รับการร้องขอในลักษณะของการปฏิบัติงานร่วมกันเพื่อดำเนินการงานด้าน โครงสร้างพื้นฐานในส่วนที่เกินศักยภาพขององค์กรนั้น

7. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นสิ่งที่มีค่าสำคัญสำหรับจังหวัดภูเก็ต เพื่อร่วมมือกันอนุรักษ์ ฟื้นฟู รักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน จึงมีนโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดังนี้

- 1) ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างจิตสำนึก และมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาและบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมให้เกื้อกูลประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืน

- 2) สนับสนุนให้มีระบบกำจัดขยะมูลฝอย การคัดแยกขยะในชุมชน และศูนย์รีไซเคิลแบบครบวงจร
- 3) ส่งเสริมสนับสนุนการป้องกัน และบำบัดมลพิษสิ่งแวดล้อมอย่างถูกวิธี ภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชน หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน
- 4) สนับสนุนให้สร้างสวนสาธารณะ สวนสุขภาพ และห้องสมุดในสวน เพื่อให้ประชาชนได้ค้นหาความรู้ และพักผ่อนหย่อนใจ
- 5) ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาสิ่งแวดล้อมตามเส้นทางคมนาคมรอบเมืองภูเก็ตให้มีความสะอาด สวยงาม

8. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของจังหวัดภูเก็ต ให้เป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น โดยมุ่งเน้นกรอบนโยบายที่สามารถทำได้ภายในระยะเวลาอันสั้น และเป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืน ดังนี้

- 1) สนับสนุนการใช้กล้องวงจรปิด CCTV ในการรักษาความปลอดภัย และแก้ปัญหาจราจรอย่างมีประสิทธิภาพในภาพรวมของจังหวัด โดยบูรณาการร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน
- 2) พัฒนาเว็บไซต์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เป็นเว็บไซต์ต้นแบบ เพื่อเป็นแนวทางนำร่องให้กับองค์กรภาครัฐและเอกชน ส่งเสริมการใช้เว็บไซต์ให้เกิดประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ซึ่งจะมีประโยชน์ทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประชาชนผู้ใช้บริการ รวมทั้งนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการในจังหวัดภูเก็ต
- 3) พัฒนาการให้บริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร Internet ไร้สายสาธารณะ ให้บริการ Internet ไร้สายสาธารณะ ดำเนินการร่วมมือกับองค์กรที่เกี่ยวข้องจัดให้มี Internet ไร้สายครอบคลุมทั้งจังหวัดภูเก็ต
- 4) พัฒนาความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้กับบุคลากรในท้องถิ่น
- 5) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ภูเก็ตเป็นเมือง IT เพื่อเชื่อมโยงข้อมูลรองรับการพัฒนาระบบบริหารจัดการและบริการภาครัฐ
- 6) สนับสนุนให้มีเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อประชาชนและนักท่องเที่ยวได้ใช้บริการค้นหาข้อมูลข่าวสารและองค์ความรู้ เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิต
- 7) สนับสนุนให้มีศูนย์เรียนรู้ชุมชน โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อนำความรู้มาพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิต และมีทักษะพร้อมรับการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ

3.2 ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพและโอกาสการพัฒนาในอนาคต

องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการวิเคราะห์สถานการณ์ในทุกด้านการพัฒนาโดยใช้เทคนิค SWOT Analysis ซึ่งจะต้องทำการวิเคราะห์หา จุดแข็งจุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ของการพัฒนาดังผลการวิเคราะห์ซึ่งจะได้นำเสนอเป็นรายประเด็นนโยบาย รวม 8 ประเด็น ดังนี้-

3.2.1 การวิเคราะห์สถานการณ์การพัฒนาด้านสาธารณสุข

จุดแข็ง

1. ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาสาธารณสุข
2. องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตมีโรงพยาบาลเป็นของตนเอง
3. มีงบประมาณในการบริหารจัดการ

จุดอ่อน

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตขาดแคลนผู้เชี่ยวชาญด้านสาธารณสุข
2. ส่วนราชการภายในที่จะบริหารจัดการด้านสาธารณสุขยังไม่เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน
3. บุคลากรไม่เพียงพอ
4. ขาดสถานที่ในการพัฒนาด้านสุขภาพ

โอกาส

1. มีสถานบริการสาธารณสุขที่ทั่วถึง
2. หน่วยงานที่ให้บริการด้านสาธารณสุขให้ความร่วมมือในการดำเนินงาน
3. มีบุคลากรด้านสาธารณสุขที่มีความรู้และประสบการณ์มาอาศัยอยู่ในจังหวัดภูเก็ต

อุปสรรค

1. โรงพยาบาลในจังหวัดภูเก็ต มีไม่เพียงพอต่อประชากรที่เพิ่มขึ้น
2. จังหวัดภูเก็ตมีการอพยพของแรงงานต่างด้าว ทำให้มีปัญหาเรื่องโรคติดต่อ
3. กฎหมาย ระเบียบไม่เอื้อต่อการบริหารงานโรงพยาบาล
4. พฤติกรรมการบริโภคของประชาชนเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อสุขภาพ

3.2.2 การวิเคราะห์สถานการณ์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

จุดแข็ง

1. จังหวัดภูเก็ตมีสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงาม และมีชื่อเสียงระดับโลก
2. มีวัฒนธรรม ประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด
3. มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่รองรับการท่องเที่ยว

จุดอ่อน

1. บุคลากรที่ปฏิบัติงานการท่องเที่ยวยังขาดทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ
2. ผู้ให้บริการท่องเที่ยวยังเอาเปรียบนักท่องเที่ยวในการคิดค่าบริการที่แพงเกินควร
3. แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติขาดการดูแลรักษาและไม่ได้รับการปรับปรุงที่ดี

โอกาส

1. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยการทำการตลาดเพิ่มเติมให้แก่จังหวัดภูเก็ตโดยในบางรายการ
2. จังหวัดภูเก็ตมีสายการบินต้นทุนต่ำให้บริการทำให้การเดินทางมาจังหวัดภูเก็ตมีค่าใช้จ่ายที่ถูกลง
3. ผู้ประกอบการในพื้นที่มีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในการจัดการท่องเที่ยว

อุปสรรค

1. จังหวัดภูเก็ตตั้งอยู่ในเขตมรสุม ทำให้ในช่วงฤดูมรสุมจำนวนนักท่องเที่ยวลดลง
2. สภาพการณ์ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงที่สูงขึ้นทำให้ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวสูง
3. ไม่ทราบขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว ทำให้ไม่สามารถวางมาตรการที่จะรองรับการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

3.2.3 การวิเคราะห์สถานการณ์การพัฒนาด้านการศึกษา

จุดแข็ง

1. ผู้บริหารให้ความสำคัญในการส่งเสริมการศึกษา
2. มีงบประมาณในการบริหารด้านการศึกษาอย่างเหมาะสม
3. บุคลากรขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาด้านการศึกษาให้เข้าสู่มาตรฐาน
4. โรงเรียนผ่านมาตรฐานด้านการศึกษา
5. คุณภาพการจัดการศึกษาเป็นที่ยอมรับของชุมชน
6. มีห้องสมุดสี่มุมเมืองเป็นตัวยุทธส่งเสริมการศึกษา

จุดอ่อน

1. การศึกษาด้านการศึกษาเป็นงานใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต
2. การนิเทศติดตามและประเมินผลการดำเนินงานยังไม่ต่อเนื่อง
3. บุคลากรครูมีไม่เพียงพอ
4. บุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอนยังขาดประสบการณ์
5. อาคารสถานที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการของชุมชน

โอกาส

1. มีสถานศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชนทั่วถึงทุกระดับการศึกษา
2. ชุมชนให้ความสนใจและยอมรับโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต
3. ประชากรในจังหวัดภูเก็ตมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวสูง ทำให้ผู้ประกอบการสามารถสนับสนุนการศึกษาในภาพรวมได้เป็นอย่างดี
4. ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นในด้านการศึกษา

อุปสรรค

1. ขาดความชัดเจนในการถ่ายโอนภารกิจเรื่องการจัดการศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

3.2.4 การวิเคราะห์สถานการณ์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต

จุดแข็ง

1. ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต
2. องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต มีทนายบ้านที่สามารถให้ความช่วยเหลือให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย
3. ประชาชนมีความสามารถในการประกอบอาชีพและสามารถรวมเป็นกลุ่มอาชีพที่เข้มแข็ง
4. ประชาชนให้ความสนใจในการดูแลสุขภาพมากขึ้น

จุดอ่อน

1. เยาวชนยังขาดความสนใจในหลักธรรมคำสอนทางศาสนา
2. สินค้าที่ผลิตได้ยังขาดศูนย์จำหน่ายรองรับ

โอกาส

1. จังหวัดภูเก็ตเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้จากทั่วโลกทำให้มีช่องทางในการจำหน่ายสินค้ามากขึ้น
2. มีหน่วยงานที่สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิต
3. ประชาชนมีความสมานฉันท์ไม่มีความแตกแยกในการนับถือศาสนา

อุปสรรค

1. เยาวชนรับเอาวัฒนธรรมต่างชาติมาถือปฏิบัติ ซึ่งส่งผลให้ประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่นได้รับความสนใจน้อยลง
2. มีการจ้างแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายทำให้เกิดปัญหาด้านอาชญากรรม

3.2.5 การวิเคราะห์สถานการณ์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

จุดแข็ง

1. จังหวัดภูเก็ตมีการคมนาคมที่สะดวก ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ
2. มีชุมหมืองเดิมที่เป็นแหล่งน้ำจืดอยู่ในพื้นที่ที่อยู่พอประมาณ
3. องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตมีเครื่องจักรกลพร้อมที่จะดำเนินงาน
4. มีบุคลากรที่มีความสามารถในการก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา โครงสร้างพื้นฐาน

จุดอ่อน

1. การทำงานของภาครัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำโดยแยกส่วน
2. เส้นทางคมนาคม ถนนเป็นของกรมทางหลวง และถนนสายรองเป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3. ปัญหาแหล่งน้ำดิบ หรือชุมหมืองเก่าส่วนใหญ่เป็นของเอกชนและรัฐ ขาดการประสานงานที่ดี ทำให้การนำน้ำดังกล่าวมาใช้ไม่ได้

โอกาส

1. จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยว ทำให้ได้รับความสนใจจากหน่วยงานภาครัฐในการดำเนินงานก่อสร้างและบำรุงโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต
2. ภาคเอกชนมีส่วนในการผลักดันและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
3. จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ขนาดเล็ก ทำให้การบริการโครงสร้างพื้นฐานดำเนินการได้ครอบคลุมแล้วทุกพื้นที่

อุปสรรค

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตไม่มีสิ่งก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่รับผิดชอบ (ยกเว้นท่าเรือ) ทำให้ไม่สามารถเข้าไปดำเนินการได้
2. การกีดกันที่ถ่ายโอนจากส่วนกลางและส่วนภูมิภาคยังล่าช้า

3.2.6 การวิเคราะห์สถานการณ์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จุดแข็ง

1. ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตมีอุปกรณ์เครื่องจักรกลพร้อมที่จะดำเนินการปรับปรุงโครงสร้างทางกายภาพ และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ

จุดอ่อน

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตยังขาดแคลนเจ้าหน้าที่ ซึ่งมีความรู้ความชำนาญด้านสิ่งแวดล้อม
2. การดำเนินงานในประเด็นสิ่งแวดล้อมจะต้องมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานค่อนข้างสูง

โอกาส

1. การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นประเด็นที่ได้รับความสนใจและเป็นกระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการรณรงค์กันตั้งแต่ระดับชุมชน ท้องถิ่น อำเภอ จังหวัด ประเทศ และระดับโลก
3. มีการรณรงค์ให้นำเอาทรัพยากรธรรมชาติที่ใช้แล้วกลับมาใช้ซ้ำ
4. การตั้งเครือข่ายอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมภูเก็ต

อุปสรรค

1. การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมไม่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่สามารถควบคุมขยะและมลพิษจากภาคธุรกิจ
2. พื้นที่จังหวัดภูเก็ตมีราคาสูง ทำให้การแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น
3. ประชากรแฝงทั้งชาวไทย และชาวต่างชาติ ไม่ได้ให้ความร่วมมือในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

3.2.7 การวิเคราะห์สถานการณ์การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

จุดแข็ง

1. ภายในพื้นที่จังหวัดมีระบบโครงข่ายสาธารณูปโภคและการสื่อสารที่พอเพียง
2. มีผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นจำนวนมากที่พร้อมให้บริการ
3. ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เป็นผู้ที่มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

จุดอ่อน

1. หน่วยงานราชการและภาคประชาชนบางส่วน ยังไม่คุ้นเคยกับการปรับเปลี่ยนมาใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเต็มประสิทธิภาพ

โอกาส

1. จังหวัดภูเก็ตได้มียุทธศาสตร์ที่จะผลักดันให้จังหวัดภูเก็ตเป็นเมือง IT
2. มีสถาบันที่ให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการ เช่น องค์กรมหาชน (SIPA) เป็นต้น
3. ความก้าวหน้าของวิทยาการคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์คอมพิวเตอร์และโปรแกรมปฏิบัติการมีราคาถูกลง

อุปสรรค

1. ระเบียบราชการยังไม่รองรับกระบวนการสั่งงานด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ
2. การลงทุนเพื่อนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงานมีค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง

3.2.8 การวิเคราะห์สถานการณ์การพัฒนาด้านการบริหาร การเมือง การปกครอง

จุดแข็ง

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตมีอิสระในการบริหารภายใต้กรอบการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. ความสัมพันธ์ระหว่างคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นไปในลักษณะที่เสริมประสิทธิภาพซึ่งกันและกัน
3. ผู้บริหารได้เน้นการทำงานแบบมีส่วนร่วม โดยยึดหลักคิดการทำงานเชิงยุทธศาสตร์

จุดอ่อน

1. ขาดการประสานงานระหว่างส่วนราชการภายในยังขาดประสิทธิภาพ
2. ข้าราชการเจ้าหน้าที่ยังขาดสวัสดิการ (บ้านพักไม่เพียงพอ)
3. สถานที่ปฏิบัติงานคับแคบ ไม่เพียงพอต่อเจ้าหน้าที่ข้าราชการที่เพิ่มขึ้น
4. ประชาชนบางส่วนยังไม่ทราบถึงภารกิจหลักการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม ของ อบจ.

โอกาส

1. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ให้อำนาจท้องถิ่นในการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. มีการบูรณาการการปฏิบัติงานระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดภูเก็ต
3. ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น

อุปสรรค

1. มีประชากรแฝงจำนวนมาก ทำให้การวางแผนพัฒนาด้านอื่นๆ ขาดข้อมูลที่ชัดเจน
2. พื้นที่การดำเนินงานซ้ำซ้อนกับท้องถิ่นอื่น

บทที่ 4

วิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

เพื่อนำนโยบายผู้บริหารและยุทธศาสตร์การพัฒนาทั้งในระดับชาติ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติต่อไป องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระยะสี่ปี (พ.ศ.2554 – 2557) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการกำหนดแนวทางการพัฒนาของจังหวัดภูเก็ตในช่วงระยะเวลาดังกล่าวโดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1 วิสัยทัศน์การพัฒนา

“องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล บริการประทับใจ เพื่อนำภูเก็ตไปสู่เมืองน่าอยู่ คู่คุณธรรม”

4.2 พันธกิจ

- 1.ส่งเสริมสาธารณสุขในชุมชน ให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีพลานามัยที่สมบูรณ์
- 2.พัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว โดยการอนุรักษ์วิถีชีวิตชุมชน วัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น
- 3.พัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพมาตรฐาน และมีความเท่าเทียมกันในจังหวัด
- 4.พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น ให้มีความมั่นคงในการดำรงชีวิต มีคุณธรรมและมีความสุข
- 5.พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน และเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
- 6.ดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้คงความสมดุลทางชีวภาพ ภายใต้ความร่วมมือของประชาชนในท้องถิ่น
- 7.พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ ให้มีความทันสมัยครอบคลุมทั้งจังหวัด
- 8.พัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร ตามหลักบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน

4.3 จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

4.3.1 จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาด้านสาธารณสุข

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา ท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน ปี 53 (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)				
			ปี 54 - 57	ปี 54	ปี 55	ปี 56	ปี 57
1.ประชาชนได้รับการดูแล ด้านสุขภาพอนามัย	1.1 จำนวนกิจกรรมที่ ส่งเสริมด้านสุขภาพอนามัย	24 กิจกรรม	96 กิจกรรม	24 กิจกรรม	24 กิจกรรม	24 กิจกรรม	24 กิจกรรม

4.3.2 จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา ท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน ปี 53 (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)				
			ปี 54 - 57	ปี 54	ปี 55	ปี 56	ปี 57
1.การท่องเที่ยวมีคุณภาพ และมาตรฐาน	1.1 จำนวนโครงการที่ ส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว	15 โครงการ	60 โครงการ	15 โครงการ	15 โครงการ	15 โครงการ	15 โครงการ
2.วัฒนธรรมและประเพณี ของจังหวัดภูเก็ตได้รับการ อนุรักษ์	2.1 จำนวนกิจกรรมที่จัด	10 กิจกรรม	40 กิจกรรม	10 กิจกรรม	10 กิจกรรม	10 กิจกรรม	10 กิจกรรม

4.3.3 จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาทางการศึกษา

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา ท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน ปี 53 (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)				
			ปี 54 - 57	ปี 54	ปี 55	ปี 56	ปี 57
1.โรงเรียนในสังกัด มี มาตรฐานการศึกษาและ คุณภาพใกล้เคียงในระดับ ระดับประเทศ	1.1 เกณฑ์คุณภาพ การศึกษาขั้นพื้นฐานที่ พิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ใน ระดับชั้น ป.3 ป.6 ม.3 และ ม.6	ปี 2553 ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักเรียน โรงเรียนใน สังกัดเฉลี่ยร้อยละ 36.27 ในขณะที่ของสำนักงานเขต พื้นที่ เฉลี่ยร้อยละ 39.48 และระดับประเทศ เฉลี่ย ร้อยละ 37.68	ร้อยละ 50	ร้อยละ 40	ร้อยละ 45	ร้อยละ 50	ร้อยละ 50
2.กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม มีการ บริหารงานด้านการวัด การศึกษาได้มาตรฐานตาม เกณฑ์ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น	2.1 เกณฑ์มาตรฐานการ บริหารงานด้านการศึกษา ขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น	มาตรฐานของหน่วยงานจัด การศึกษาขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น มี จำนวน 24 มาตรฐาน กอง การศึกษาฯ อบจ.ภูเก็ต ประเมินตนเองพบว่าผ่าน เกณฑ์มาตรฐาน จำนวน 24 มาตรฐาน	24 มาตรฐาน	24 มาตรฐาน	24 มาตรฐาน	24 มาตรฐาน	24 มาตรฐาน

4.3.4 จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา ท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน ปี 53 (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)				
			ปี 54 - 57	ปี 54	ปี 55	ปี 56	ปี 57
1.ประชาชนในจังหวัด ภูเก็ตมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	1.1 จำนวนประชาชนที่ ได้รับการศึกษาอบรมและ ฝึกอาชีพ	1,000 คน	4,000 คน	1,000 คน	1,000 คน	1,000 คน	1,000 คน
	1.2 จำนวนโครงการที่ ส่งเสริมและช่วยเหลือเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและ ผู้ด้อยโอกาส	12 โครงการ	48 โครงการ	12 โครงการ	12 โครงการ	12 โครงการ	12 โครงการ
2.ประชาชนได้รับ คำปรึกษาด้านกฎหมาย และมีความปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สิน	2.1. จำนวนทนายบ้าน	9 คน	9 คน	9 คน	9 คน	9 คน	9 คน
	2.2 จำนวนอาสาตำรวจ บ้าน	60 คน	60 คน	60 คน	60 คน	60 คน	60 คน

4.3.4 จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา ท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน ปี 53 (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)				
			ปี 54 - 57	ปี 54	ปี 55	ปี 56	ปี 57
3.เด็ก เยาวชน และประชาชน ในจังหวัดภูเก็ตมีสุขภาพ ร่างกายที่แข็งแรง	3.1 จำนวนโครงการที่ ส่งเสริมด้านการกีฬา	10 โครงการ	40 โครงการ	10 โครงการ	10 โครงการ	10 โครงการ	10 โครงการ
4.นักเรียนและเยาวชนได้รับ การอบรมด้านคุณธรรมและ จริยธรรมเพิ่มขึ้น	4.1 จำนวนนักเรียนและ เยาวชนที่เข้าร่วมโครงการ	4,000 คน	16,000 คน	4,000 คน	4,000 คน	4,000 คน	4,000 คน

4.3.5 จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา ท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน ปี 53 (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)				
			ปี 54 - 57	ปี 54	ปี 55	ปี 56	ปี 57
1.ระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค และ สาธารณูปการ มีเพียงพอต่อ ความต้องการของประชาชน	1.1 จำนวนกิจกรรมที่ ดำเนินการด้านโครงสร้าง พื้นฐาน	80 กิจกรรม	320 กิจกรรม	80 กิจกรรม	80 กิจกรรม	80 กิจกรรม	80 กิจกรรม

4.3.6 จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา ท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน ปี 53 (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)				
			ปี 54 - 57	ปี 54	ปี 55	ปี 56	ปี 57
1.เยาวชนมีในจังหวัดภูเก็ตมี จิตสำนึกที่ดีในการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	1.1 จำนวนเยาวชนที่เข้าร่วม กิจกรรม	350 คน	1,400 คน	350 คน	350 คน	350 คน	350 คน
2.มีระบบการกำจัดขยะมูล ฝอยตามประเภทที่คัดแยก	2.1 จำนวนกิจกรรมที่ ดำเนินการ	12 กิจกรรม	48 กิจกรรม	12 กิจกรรม	12 กิจกรรม	12 กิจกรรม	12 กิจกรรม

4.3.7 จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา ท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน ปี 53 (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)				
			ปี 54 - 57	ปี 54	ปี 55	ปี 56	ปี 57
1.ประชาชนได้รับรู้ข้อมูล ข่าวสารที่ทันสมัยและ รวดเร็ว	1.1 จำนวนกิจกรรมด้านการ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสาร	12 กิจกรรม	48 กิจกรรม	12 กิจกรรม	12 กิจกรรม	12 กิจกรรม	12 กิจกรรม
2.ประชาชนมีความรู้ด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศ เพิ่มขึ้น	2.1 จำนวนกิจกรรมที่ให้ ความรู้แก่ประชาชน	12 กิจกรรม	48 กิจกรรม	12 กิจกรรม	12 กิจกรรม	12 กิจกรรม	12 กิจกรรม

4.3.8 จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาด้านการบริหาร การเมือง การปกครอง

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา ท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน ปี 53 (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)				
			ปี 54 - 57	ปี 54	ปี 55	ปี 56	ปี 57
1.ประชาชนมีส่วนร่วมใน การพัฒนาท้องถิ่น	1.1 จำนวนกิจกรรมที่ ส่งเสริมการมีส่วนร่วม	10 ครั้ง	40 ครั้ง	10 ครั้ง	10 ครั้ง	10 ครั้ง	10 ครั้ง
	1.2 จำนวนประชาชนที่เข้า ร่วมกิจกรรม	5,000 คน	20,000 คน	5,000 คน	5,000 คน	5,000 คน	5,000 คน
2.องค์การบริหารส่วน จังหวัดภูเก็ตมีความพร้อม ในการแก้ไขปัญหาและ บริการประชาชน	2.1 จำนวนโครงการที่ ดำเนินการด้านการบริหาร และการเมือง	20 โครงการ	80 โครงการ	20 โครงการ	20 โครงการ	20 โครงการ	20 โครงการ

บทที่ 5

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมาย และจุดมุ่งหมายการพัฒนาที่ได้กำหนดไว้ จึงกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา และหน่วยงานรับผิดชอบ รายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

5.1 ประเด็นการพัฒนาด้านสาธารณสุข

ยุทธศาสตร์	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานรับผิดชอบ
ด้านสาธารณสุข	1.พัฒนาโรงพยาบาลองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต และสถานบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพมาตรฐานเพื่อบริการประชาชน โดยมีการประสานงาน กับระบบเครือข่ายบริการด้านสาธารณสุขในจังหวัดภูเก็ต	- กองสาธารณสุข อบจ.ภูเก็ต
	2.ส่งเสริมสนับสนุน การสร้างและดูแลสุขภาพอนามัย ตลอดจนช่วยเหลือผู้ป่วยในชุมชน	- กองสาธารณสุข อบจ.ภูเก็ต
	3. สนับสนุนการป้องกัน ควบคุม และแก้ไขปัญหาโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อแก่ประชาชน	- กองสาธารณสุข อบจ.ภูเก็ต
	4. ส่งเสริมระบบการป้องกันและสร้างเสริมสุขภาพประชาชนจังหวัดภูเก็ต โดยตรงกับปัญหาสาธารณสุขในพื้นที่	- กองสาธารณสุข อบจ.ภูเก็ต
	5. สนับสนุนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ป่วยในชุมชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	- กองสาธารณสุข อบจ.ภูเก็ต
	6. ส่งเสริมสนับสนุนการแก้ไขปัญหาด้านมิติทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพ	- กองสาธารณสุข อบจ.ภูเก็ต

5.2 ประเด็นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานรับผิดชอบ
ด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	1. ส่งเสริมและสนับสนุน เอกอัครราชทูต การท่องเที่ยวด้านสิ่งแวดล้อม วิถีชีวิต วัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่น	- กองการท่องเที่ยวและกีฬา อบจ.ภูเก็ต
	2. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพด้านบริการ บุคลากร และธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว	- กองการท่องเที่ยวและกีฬา อบจ.ภูเก็ต
	3. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและส่งเสริมเครือข่ายการท่องเที่ยวชุมชน	- กองการท่องเที่ยวและกีฬา อบจ.ภูเก็ต
	4. ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว	- กองการท่องเที่ยวและกีฬา อบจ.ภูเก็ต

5.3 ประเด็นการพัฒนาด้านการศึกษา

ยุทธศาสตร์	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานรับผิดชอบ
ด้านการศึกษา	1. ส่งเสริมสนับสนุน การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษา	- กองการศึกษา อบจ.ภูเก็ต - โรงเรียนในสังกัด อบจ.ภูเก็ต
	2. ส่งเสริมและสนับสนุน พัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา	- กองการศึกษา อบจ.ภูเก็ต - โรงเรียนในสังกัด อบจ.ภูเก็ต
	3. ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการติดต่อสื่อสาร	- กองการศึกษา อบจ.ภูเก็ต - โรงเรียนในสังกัด อบจ.ภูเก็ต

ยุทธศาสตร์	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานรับผิดชอบ
ด้านการศึกษา	4. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีบุคลากรสนับสนุนการสอน เพื่อลดภาระครูผู้สอน	- กองการศึกษาฯ อบจ.ภูเก็ต - โรงเรียนในสังกัด อบจ.ภูเก็ต
	5. สนับสนุนการเรียนรู้คู่คุณธรรมร่วมกับสถาบันทางศาสนา	- กองการศึกษาฯ อบจ.ภูเก็ต - โรงเรียนในสังกัด อบจ.ภูเก็ต
	6.สนับสนุนการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน	- กองการศึกษาฯ อบจ.ภูเก็ต - โรงเรียนในสังกัด อบจ.ภูเก็ต
	7.สนับสนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จำเป็นเร่งด่วนและไม่ซ้ำซ้อนกับหน่วยงานต้นสังกัด	- กองการศึกษาฯ อบจ.ภูเก็ต - โรงเรียนในสังกัด อบจ.ภูเก็ต
	8.ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาเรียนรู้ตามความสนใจและความจำเป็นในการพัฒนาคุณภาพชีวิต	- กองการศึกษาฯ อบจ.ภูเก็ต - โรงเรียนในสังกัด อบจ.ภูเก็ต

5.4 ประเด็นการพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานรับผิดชอบ
ด้านคุณภาพชีวิต	1. ส่งเสริมสนับสนุน คุณภาพชีวิตเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และด้อยโอกาส	- สำนักปลัด อบจ.ภูเก็ต
	2. ส่งเสริมสนับสนุน การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และป้องกันปัญหาเสพติด	- กองการท่องเที่ยวและกีฬา - สำนักปลัด อบจ.ภูเก็ต

ยุทธศาสตร์	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานรับผิดชอบ
ด้านคุณภาพชีวิต	3. ส่งเสริมการพัฒนาและ อนุรักษ์จารีตประเพณี ภูมิปัญญา ท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงาม ของจังหวัดภูเก็ต	- สำนักปลัด อบจ.ภูเก็ต - กองการท่องเที่ยวและกีฬา - กองการศึกษาฯ อบจ.ภูเก็ต
	4. สนับสนุนการศึกษาอบรม และฝึกอาชีพเพื่อเสริมความ เข้มแข็งของชุมชน	- สำนักปลัด อบจ.ภูเก็ต
	5. ส่งเสริมการทะนุบำรุงศาสนา และจริยธรรม	- กองการศึกษาฯ อบจ.ภูเก็ต - สำนักปลัด อบจ.ภูเก็ต
	6. ส่งเสริมสนับสนุน ด้านการ กีฬาและนันทนาการ	- กองการท่องเที่ยวและกีฬา

5.5 ประเด็นการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานรับผิดชอบ
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	1. ส่งเสริมสนับสนุน การพัฒนา ระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคสาธารณูปการ ให้ สอดคล้องกับความจำเป็นและ ความต้องการของประชาชน	- กองช่าง อบจ.ภูเก็ต - สำนักปลัด อบจ.ภูเก็ต
	2. สนับสนุนการปรับปรุงและ ก่อสร้างถนน ทางระบายน้ำ สะพาน ท่าเทียบเรือและ โครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น	- กองช่าง อบจ.ภูเก็ต

ยุทธศาสตร์	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานรับผิดชอบ
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	3. พัฒนาระบบขนส่งมวลชน และวิศวกรรมจราจร เพื่อรองรับการคมนาคมภายในจังหวัด	- กองช่าง อบจ.ภูเก็ต
	4. ส่งเสริมการพัฒนา และดูแลรักษาแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อให้มีน้ำสะอาดเพียงพอต่อการอุปโภค บริโภค	- กองช่าง อบจ.ภูเก็ต
	5. บริหารจัดการภารกิจถ่ายโอนให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล	- กองช่าง อบจ.ภูเก็ต

5.6 ประเด็นการพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานรับผิดชอบ
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	1. ส่งเสริมสนับสนุนให้มีระบบการกำจัดขยะมูลฝอยแบบครบวงจร	- กองช่าง อบจ.ภูเก็ต
	2. สนับสนุนการป้องกันและบำบัดมลพิษสิ่งแวดล้อม	- กองช่าง อบจ.ภูเก็ต
	3. ดูแลรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- กองช่าง อบจ.ภูเก็ต

ยุทธศาสตร์	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานรับผิดชอบ
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4. สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- กองช่าง อบจ.ภูเก็ต - สำนักปลัด อบจ.ภูเก็ต
	5. ส่งเสริมสนับสนุน การสร้างสวนสาธารณะ สวนสุขภาพ และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ	- กองช่าง อบจ.ภูเก็ต

5.7 ประเด็นการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ยุทธศาสตร์	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานรับผิดชอบ
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	1. ส่งเสริมสนับสนุน การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการรักษาความปลอดภัย และแก้ไขปัญหาจราจร	- กองการท่องเที่ยวและกีฬา อบจ.ภูเก็ต
	2. ส่งเสริมสนับสนุน ให้มีระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตภายในจังหวัด	- กองการท่องเที่ยวและกีฬา อบจ.ภูเก็ต
	3. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต	- กองการท่องเที่ยวและกีฬา อบจ.ภูเก็ต
	4. พัฒนาความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้กับบุคลากรของท้องถิ่นและประชาชนในจังหวัด	- กองการท่องเที่ยวและกีฬา อบจ.ภูเก็ต
	5. สนับสนุนให้มีศูนย์การเรียนรู้ชุมชน โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	- กองการท่องเที่ยวและกีฬา อบจ.ภูเก็ต - สำนักปลัด อบจ.ภูเก็ต

5.8 ประเด็นการพัฒนาด้านการบริหาร การเมือง การปกครอง

ยุทธศาสตร์	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานรับผิดชอบ
ด้านการบริหาร การเมือง การปกครอง	1. ส่งเสริมความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น	- กองกิจการสภา อบจ.ภูเก็ต
	2. พัฒนาประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาและการบริการประชาชน	- สำนักปลัด อบจ.ภูเก็ต - กองกิจการสภา อบจ.ภูเก็ต - กองคลัง อบจ.ภูเก็ต - กองแผนและงบประมาณ อบจ.ภูเก็ต - กองช่าง อบจ.ภูเก็ต
	3. ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตยและเสรีภาพของประชาชน	- สำนักปลัด อบจ.ภูเก็ต - กองกิจการสภา อบจ.ภูเก็ต
	4. พัฒนาศักยภาพขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต	- สำนักปลัด อบจ.ภูเก็ต - กองกิจการสภา อบจ.ภูเก็ต
	5. ปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้และสถานที่ปฏิบัติงาน	- สำนักปลัด อบจ.ภูเก็ต - กองกิจการสภา อบจ.ภูเก็ต - กองการศึกษา อบจ.ภูเก็ต - กองช่าง อบจ.ภูเก็ต - กองคลัง อบจ.ภูเก็ต - กองการท่องเที่ยวและกีฬา อบจ.ภูเก็ต - กองพัสดุและทรัพย์สิน อบจ.ภูเก็ต - กองสาธารณสุข อบจ.ภูเก็ต - กองแผนและงบประมาณ อบจ.ภูเก็ต

บทที่ 6

การนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ไปสู่การปฏิบัติและการติดตามและประเมินผล

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2545 มาตรา 3/1 กำหนดว่าการบริหารราชการแผ่นดินต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่าในเชิงภารกิจแห่งรัฐ การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การกระจายภารกิจและทรัพยากรให้แก่ท้องถิ่น การกระจายอำนาจการตัดสินใจ การอำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชน มีผู้รับผิดชอบต่อผลงาน เพื่อให้การปฏิบัติราชการเป็นไปตามพระราชบัญญัติดังกล่าวจึงได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ที่กำหนดให้องค์กรภาครัฐต้องนำหลักการตามพระราชบัญญัติฯ ไปสู่การปฏิบัติราชการของหน่วยงานให้บรรลุเป้าหมาย ทั้งนี้ การบริหารราชการเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐจะต้องมีการจัดทำแผนพัฒนา แผนปฏิบัติการล่วงหน้า โดยแผนดังกล่าวต้องกำหนดให้มีรายละเอียดขั้นตอนระยะเวลาดำเนินการ เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์ ภารกิจและตัวชี้วัดความสำเร็จตลอดจนมีการติดตามและประเมินผล และเพื่อตอบสนองต่อแนวทางดังกล่าวกระทรวงมหาดไทยได้ประกาศใช้ระเบียบว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 โดยกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องมีการแปลงยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ข้อ 28, 29 กำหนดให้องค์กรมีการติดตามและประเมินผลโดยรายงานต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นและเปิดเผยให้ประชาชนทั่วไปทราบโดยทั่วกันการติดตามและประเมินผลเป็นกิจกรรมที่สำคัญในกระบวนการจัดทำแผนพัฒนา เพื่อให้้องค์กรทราบความก้าวหน้า ปัญหาอุปสรรค ความสำเร็จ ในการปฏิบัติตามแผนที่ชัดเจน เป็นระบบและสามารถนำผลสรุปจากการติดตามประเมินผลไปพิจารณาปรับปรุงการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในปีต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6.1 องค์การรับผิดชอบในการติดตาม และประเมินผล

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ได้กำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ สองปี ประกอบด้วย

1. สมาชิกสภาท้องถิ่นที่สภาท้องถิ่นคัดเลือก จำนวนสามคน
2. ผู้แทนประชาคมท้องถิ่นที่ประชาคมท้องถิ่นคัดเลือก จำนวนสองคน
3. ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือก จำนวนสองคน
4. หัวหน้าส่วนการบริหารที่คัดเลือกกันเอง จำนวนสองคน
5. ผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือก จำนวนสองคน

โดยคณะกรรมการฯ ดังกล่าว มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

1. กำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตาม และประเมินผลแผนพัฒนา
2. ดำเนินการติดตาม และประเมินผลแผนพัฒนา
3. รายงานผล และเสนอความเห็น ซึ่งได้จากการติดตาม และประเมินผลแผนพัฒนา ต่อผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่น เสนอต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกัน อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี ทั้งนี้ ให้ปีดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน
4. แต่งตั้งคณะกรรมการ หรือคณะทำงานเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร

6.2 การกำหนดวิธีการติดตามและประเมินผล

6.2.1 การติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ เป็นการติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงานภายใต้แผนพัฒนาสามปี โดยใช้แผนดำเนินงานเป็นเครื่องมือในการติดตาม

6.2.2 การประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ โดยใช้แบบประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ ตามคู่มือการติดตามและประเมินผลการจัดทำและแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งจัดทำโดยกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ร่วมกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยกำหนดให้มีประเด็นในการประเมิน 3 ส่วน คือ

1. ความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวม
2. ความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้องในแต่ละยุทธศาสตร์

6.2.3 แบบในการติดตามประเมินผล ใช้ตารางเครื่องมือ ดังนี้

ตารางยุทธศาสตร์และจำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผนพัฒนาเปรียบเทียบกับ
จำนวนโครงการที่นำไปปฏิบัติ

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการ	
	จำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผน	จำนวนโครงการที่ได้ปฏิบัติ
1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหาร การเมือง การปกครอง		
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว		
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา		
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข		
5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต		
6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน		
7. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		
8. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ		

ตารางความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตในภาพรวม

ประเด็น	พอใจมาก	พอใจ	ไม่พอใจ
1. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ / กิจกรรม			
2. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ / กิจกรรม			
3. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/ กิจกรรม			
4. มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ / กิจกรรมให้ประชาชนทราบ			
5. การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม			
6. การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด			
7. ผลการดำเนินโครงการ / กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น			
8. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ / กิจกรรม			
ภาพรวม			

6.3 การกำหนดห้วงระยะเวลาในการติดตามประเมินผล

องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตได้กำหนดห้วงระยะเวลาในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นไว้คือ

- การติดตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนางค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ปีละ 1 ครั้ง ภายในเดือน ธันวาคม

- การติดตามการใช้จ่ายงบประมาณตามแผนงานและโครงการที่ได้นำมาจัดทำเป็นข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตดำเนินการติดตามปีละ 4 ครั้ง รายไตรมาสโดยรายงานให้ผู้บริหารทราบทุกสิ้นสุดไตรมาส

- การประเมินผลแผนพัฒนางค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ดำเนินการประเมินผลปีละ 1 ครั้ง โดยดำเนินการประเมินผลตั้งแต่เดือน มิถุนายน – ธันวาคม ของทุกปี เพื่อสรุปผลรายงานผู้บริหารท้องถิ่นทราบ และนำเสนอสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น ตลอดจนเปิดเผยประกาศให้ประชาชนทราบภายในเดือน ธันวาคมของทุกปี ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต อาจดำเนินการเองหรือมอบหมายให้หน่วยงานอื่น ดำเนินการแทนตามความเหมาะสม